

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-04274/2020-ERU
Č. j. 04274-64/2020-ERU

V Ostravě dne 6. října 2020

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve společném správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-04274/2020-ERU zahájeném z moci úřední ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), resp. ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 správního řádu, s účastníkem řízení, kterým je společnost **Teplárna Tábor, a.s.**, se sídlem U Cihelny 2128/9, 390 02 Tábor, IČO: 608 26 827 (dále též jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání 2 přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 28. února 2017 (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost **Teplárna Tábor, a.s.**, se sídlem U Cihelny 2128/9, 390 02 Tábor, IČO: 608 26 827, se **uznává vinným ze spáchání 2 přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách**, kterých se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) téhož zákona při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v cenové lokalitě "Tábor" požadoval
 - a) po svých tehdejších odběratelích výslednou cenu tepelné energie za rok 2015, při jejíž kalkulaci neodděloval náklady na tepelnou energii od společných ekonomicky oprávněných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla věrohodným a kontrolovatelným způsobem ve smyslu ust. bodu (2.8.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí č. 2/2013“),
 - b) po svých tehdejších odběratelích výslednou cenu tepelné energie za rok 2016, při jejíž kalkulaci neodděloval náklady na tepelnou energii od společných ekonomicky oprávněných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla věrohodným a kontrolovatelným způsobem ve smyslu ust. bodu (2.8.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie, ve znění cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2015 ze dne 6. listopadu 2015, kterým se mění cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí č. 4/2015“).

- II. Podle ust. § 16 odst. 4 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému z přestupku za spáchání 2 přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách ukládá **pokuta ve výši 3 500 000 Kč** (slovy: tři miliony pět set tisíc korun českých), která je splatná podle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 39320.
- III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 39320.
- IV. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Vyšší odborná škola a Střední zemědělská škola, Tábor, Náměstí T. G. Masaryka 788**, se sídlem nám. T. G. Masaryka 788/1, 390 02 Tábor, IČO: 600 64 781, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- V. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému [REDAKCE], adresou [REDAKCE] nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- VI. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství Náchodská 2675-2676, Tábor**, se sídlem Náchodská 2676, 390 03 Tábor, IČO: 281 57 320, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- VII. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **INSTALLTOP spol. s r.o.**, se sídlem U Cihelny 2128, 390 02 Tábor, IČO: 482 04 676, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- VIII. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství pro dům 2794, Tábor**, se sídlem Bukureštská 2794/5, 390 05 Tábor, IČO: 281 60 142, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- IX. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nároky (uplatněno ve vztahu k ceně tepelné energie za roky 2015 i 2016) na náhradu

škody poškozenému **Společenství vlastníků domu Zavadilská čp. 2640 a 2641 Tábor**, se sídlem Zavadilská 2640, 390 02 Tábor, IČO: 260 50 510, nepřiznávají a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.

- X. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků pro dům Tábor, č.p. 3072**, se sídlem Budějovická 3072, 390 02 Tábor, IČO: 280 73 495, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.
- XI. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **G - centrum Tábor**, se sídlem Kpt. Jaroše 2958, 390 03 Tábor, IČO: 671 89 393, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.
- XII. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Městská knihovna Tábor** se sídlem Jiráskova 1775, 390 02 Tábor, IČO: 708 86 334, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.
- XIII. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Mateřská škola a Základní škola, Tábor, třída Čs. armády 925**, se sídlem Čsl. armády 925/33, 390 03 Tábor, IČO: 600 61 821, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.
- XIV. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Základní škola Tábor, Zborovská 2696**, se sídlem Zborovská 2696, 390 03 Tábor, IČO: 005 82 859, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.
- XV. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Základní škola a Mateřská škola Tábor, Husova 1570**, se sídlem Husova 1570/23, 390 02 Tábor, IČO: 708 77 807, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.
- XVI. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč a v částce [REDAKCE] Kč poškozenému **Město Tábor**, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud**.
- XVII. Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Tělovýchovná zařízení města Tábora s.r.o.**, se sídlem Václava Soumara 2300,

390 03 Tábor, IČO: 251 71 127, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**

- XVIII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1190, Soběslavská, Tábor**, se sídlem Soběslavská 1190/26, 390 02 Tábor, IČO: 280 86 805, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XIX.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2066 a 2067, Husinecká ul., Tábor**, se sídlem Husinecká 2067/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 15 147, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XX.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků jednotek Husinecká čp. 2160, 2161, 2162, Tábor**, se sídlem Husinecká 2161, 390 02 Tábor, IČO: 281 08 655, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXI.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domů 2168–2170 Tábor**, se sídlem Boženy Němcové 2169, 390 02 Tábor, IČO: 280 93 534, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2093, Husinecká ul., Tábor**, se sídlem Husinecká 2093/32, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 308, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXIII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2140 Dukelských bojovníků v Táboře**, se sídlem Dukelských bojovníků 2140/19, 390 03 Tábor, IČO: 280 69 714, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXIV.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2156, 2157, 2158 Tábor**, se sídlem Boženy Němcové 2158, 390 02 Tábor, IČO: 281 09 091, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXV.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **BYTES Tábor s.r.o.**, se sídlem Kpt. Jaroše 2418, Klokoty, 390 03 Tábor, IČO: 625

02 573, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**

- XXVI.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Základní škola a Mateřská škola Tábor, Helsinská 2732**, se sídlem Helsinská 2732/3, 390 05 Tábor, IČO: 708 77 785, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXVII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků jednotek pro dům Tábor-Čekanice, č.p. 357**, se sídlem Fibichova 357, 390 02 Tábor, IČO: 281 07 829, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXVIII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2132 a 2133, Tábor**, se sídlem Sezimova 2132/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 06 245, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXIX.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2136, 2137, 2138 Husinecká ul., Tábor**, se sídlem Husinecká 2137/27, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 367, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXX.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků bytových jednotek Husinecká 2172-9, Tábor**, se sídlem Husinecká 2179/23, 390 02 Tábor, IČO: 260 59 215, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXXI.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků jednotek Tábor 2181, 2182, 2183**, se sídlem Husinecká 2183/67, 390 02 Tábor, IČO: 281 16 828, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXXII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 2746, Tábor**, se sídlem Varšavská 2746/14, 390 05 Tábor, IČO: 281 32 564, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXXIII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků Berlínská 2750, Tábor**, se sídlem Berlínská 2750/4, 390 05 Tábor, IČO: 260 55 511, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**

- XXXIV.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků jednotek Berlínská 2751**, Tábor, se sídlem Berlínská 2751/5, 390 05 Tábor, IČO: 260 40 212, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXXV.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků jednotek Tábor 2817**, se sídlem Havanská 2817/19, 390 05 Tábor, IČO: 281 16 895, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXXVI.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství 2797, Tábor**, se sídlem Sofijská 2797/3, 390 05 Tábor, IČO: 018 54 020, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXXVII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Společenství vlastníků Kpt. Jaroše 3140**, se sídlem Kpt. Jaroše 3140, 390 03 Tábor, IČO: 281 58 270, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXXVIII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **Bytové družstvo pro správu domu Dukelských bojovníků 2231**, se sídlem Dukelských bojovníků 2231, 390 03 Tábor, IČO: 260 21 994, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XXXIX.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Střední škola obchodu, služeb a řemesel a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, Tábor, Bydlinského 2474**, se sídlem Bydlinského 2474, 390 02 Tábor, IČO: 750 50 099, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XL.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Mateřská škola Tábor, Sokolovská 2417**, se sídlem Sokolovská 2417, 390 03 Tábor, IČO: 750 01 179, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XLI.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Mateřská škola Tábor, Kollárova 2497**, se sídlem Kollárova 2497/17, 390 02 Tábor, IČO: 750 01 195, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**

- XLII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **STOP. SHOP. CZ s.r.o.**, se sídlem Štefánikova 248/32, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO: 276 76 901, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XLIII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Společenství vlastníků jednotek pro dům Fibichova 351, Tábor – Čekanice**, se sídlem Fibichova 351, Čekanice, 390 02 Tábor, IČO: 280 69 013, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XLIV.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **FUN AGENCY TÁBOR s.r.o.**, se sídlem Rybná 716/24, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČO: 261 12 230, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XLV.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody poškozenému **BS VISION s.r.o.**, se sídlem Jaromírova 170/56, Nusle, 128 00 Praha 2, IČO: 029 49 911, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XLVI.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Nemocnice Tábor, a.s.**, se sídlem kpt. Jaroše 2000, Tábor 390 03, IČO: 260 95 203, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- XLVII.** Podle ust. § 89 odst. 2 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se nárok na náhradu škody v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč poškozenému **Gymnázium Pierra de Coubertina, Tábor, Náměstí Křížíka 860**, se sídlem nám. F. Křížíka 860/25, 390 01 Tábor, IČO: 600 61 812, nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 2. března 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení sp. zn. OSR-02111/2018-ERU z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že při kalkulaci výsledných cen tepelné energie v cenové lokalitě „Tábor“ a jejich vyúčtování za rok 2015 porušil cenové předpisy tím, že vyúčtoval ceny tepelné energie za rok 2015, jejichž výše nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách. Účastník řízení konkrétně porušil ust. bodu (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí 2/2013 tím, že při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2015 nepostupoval při dělení nákladu

na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla, tak že by od společných ekonomicky oprávněných nákladů odděloval náklady na tepelnou energii věrohodným a kontrolovatelným způsobem, když uplatnil v ceně tepelné energie společné náklady připadající na výrobu elektrické energie, čímž nedodržel závazný postup při kalkulaci ceny.

Správní řízení sp. zn. OSR-02111/2018-ERU bylo zahájeno na základě výsledků kontroly Úřadu vedené pod sp. zn. 08590/2017-ERU a zahájené podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

Dne 17. prosince 2019 zahájil Úřad ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení sp. zn. OSR-11294/2019-ERU z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že při kalkulaci výsledných cen tepelné energie v cenové lokalitě „Tábor“ a jejich vyúčtování za rok 2016 porušil cenové předpisy tím, že vyúčtoval ceny tepelné energie za rok 2016, jejichž výše nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách. Účastník řízení konkrétně porušil ust. bodu (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 4/2015, tím, že při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 nepostupoval při dělení nákladu na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla, tak že by od společných ekonomicky oprávněných nákladů odděloval náklady na tepelnou energii věrohodným a kontrolovatelným způsobem, když uplatnil v ceně tepelné energie společné náklady připadající na výrobu elektrické energie, čímž nedodržel závazný postup při kalkulaci ceny.

Správní řízení sp. zn. OSR-11294/2019-ERU bylo zahájeno na základě výsledku kontroly Úřadu vedené pod sp. zn. 01111/2019-ERU a zahájené podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

Na základě usnesení Úřadu č. j. 04274-1/2020-ERU ze dne 7. května 2020 jsou obě řízení vedena jako společné řízení ve smyslu ust. § 140 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky pod sp. zn. OSR-04274/2020-ERU.

II. Kontrolní zjištění a rozhodnutí o námitkách

II. I. Kontrola sp. zn. 02111/2018-ERU – rok 2015

Kontrola byla zahájena dne 14. srpna 2017 na základě doručeného Oznámení o zahájení kontroly ze dne 10. srpna 2017 č. j. 08590-1/2017-ERU, účastníku řízení. O provedené kontrole byl dne 6. prosince 2017 sepsán protokol č. K038117, č. j. 08590-23/2017-ERU (dále jen „protokol o kontrole K038117“). Správní orgán na tomto místě uvádí, že závěr protokolu o kontrole K038117 v části textace „část nákladů, které ve výši 70 547 723 Kč nelze považovat za ekonomicky neoprávněné náklady v ceně tepelné energie podle bodu (1.2) uvedeného cenového rozhodnutí“ je zatížen zjevnou formulační chybou. Tato chyba byla odstraněna v Dodatku č. 1 k Protokolu o kontrole č. K038117, č. j. 08590-28/2017-ERU, ze dne 19. ledna 2018, doručeného účastníku řízení dne 22. ledna 2018, kterým se opravuje slovo „neoprávněné“ na „oprávněné“ a dotčená část Protokolu o kontrole nově zní „část nákladů, které ve výši 70 547 723 Kč nelze považovat za ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie podle bodu (1.2) uvedeného cenového rozhodnutí“.

Účastník řízení uplatnil proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole K038117 námitky přípisem označeným jako „*Námitky kontrolované osoby k protokolu o kontrole ze dne 6. prosince 2017*“, doručené Úřadu dne 22. prosince 2017 (dále jen „*Námitky*“). Námitkám nebylo nadřízenou osobou kontrolujících zcela vyhověno. S ohledem na složitost řízení a rozsah námitek účastníka řízení se správní orgán těmito souhrnně zabývá v části V. III. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

II. II. Kontrola sp. zn. 01111/2019-ERU – rok 2016

Kontrola byla zahájena dne 28. ledna 2019 na základě doručeného Oznámení o zahájení kontroly z téhož dne, č. j. 01111-1/2019-ERU, účastníku řízení. O provedené kontrole byl dne 16. července 2019 sepsán protokol č. K027319, č. j. 01111-18/2019-ERU (dále jen „*protokol o kontrole K027319*“).

Dne 1. srpna 2019 obdržel Úřad námitky proti kontrolnímu zjištění obsaženému v protokolu o kontrole č. K027319. Námitky byly nadřízenou osobou kontrolujících zamítnuty. S ohledem na složitost řízení a rozsah námitek účastníka řízení se správní orgán těmito souhrnně zabývá v části V. III. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

III. Průběh správního řízení

III. I. Správní řízení vedené pod sp. zn. OSR-02111/2018-ERU

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole sp. zn. 08590/2017-ERU zahájil Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno Oznámením o zahájení správního řízení ze dne 1. března 2018, č. j. 02111-3/2018-ERU, jež mu bylo doručeno téhož dne, spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Dne 28. února 2018 převzal správní orgán do správního spisu kontrolní spis sp. zn. 08590/2017-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 02111-2/2018-ERU.

Dne 8. března 2018 byla na úřední desce Úřadu vyvěšená a současně zveřejněná způsobem umožňujícím dálkový přístup Veřejná vyhláška č.j. 02111-4/2018-ERU o možnosti uplatnit nárok na náhradu majetkové škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení (dále jen „*veřejná vyhláška pro rok 2015*“). Veřejná vyhláška pro rok 2015 stanovila osobám, kterým mohla být způsobena škoda nesprávným postupem účastníka řízení, lhůtu 15 dnů ode dne doručení veřejné vyhlášky k možnosti uplatnit nárok na náhradu majetkové škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Na základě veřejné vyhlášky pro rok 2015 uplatnily nárok na náhradu majetkové škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení v časovém rozmezí od 20. března 2018 do 9. dubna 2018 tyto subjekty:

- Vyšší odborná škola a Střední zemědělská škola, Tábor, Náměstí T. G. Masaryka 788, se sídlem nám. T. G. Masaryka 788/1, 390 02 Tábor, IČO: 600 64 781,
- [redacted] adresou [redacted]

- Společenství Náchodská 2675-2676, Tábor, se sídlem Náchodská 2676, 390 03 Tábor, IČO: 281 57 320,
- INSTALLTOP spol. s r.o., se sídlem U Cihelny 2128, 390 02 Tábor, IČO: 482 04 676,
- Společenství pro dům 2794, Tábor, se sídlem Bukurešťská 2794/5, 390 05 Tábor, IČO: 281 60 142,
- Společenství vlastníků domu Zavadilská čp. 2640 a 2641 Tábor, se sídlem Zavadilská 2640, 390 02 Tábor, IČO: 260 50 510,
- Společenství vlastníků pro dům Tábor, č.p. 3072, se sídlem Budějovická 3072, 390 02 Tábor, IČO: 280 73 495,
- G - centrum Tábor, příspěvková organizace, se sídlem Kpt. Jaroše 2958, 390 03 Tábor, IČO: 671 89 393,
- Městská knihovna Tábor, příspěvková organizace, se sídlem Jiráskova 1775, 390 02 Tábor, IČO: 708 86 334,
- Mateřská škola a Základní škola, Tábor, třída Čs. armády 925, příspěvková organizace, se sídlem Čsl. armády 925/33, 39003 Tábor, IČO: 600 61 821,
- Základní škola Tábor, Zborovská 2696, se sídlem Zborovská 2696, 390 03 Tábor, IČO: 005 82 859,
- Základní škola a Mateřská škola Tábor, Husova 1570, se sídlem Husova 1570/23, 390 02 Tábor, IČO: 708 77 807,
- Město Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014,
- Tělovýchovná zařízení města Tábora s.r.o., se sídlem Václava Soumara 2300, 390 03 Tábor, IČO: 251 71 127,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1190, Soběslavská, Tábor, se sídlem Soběslavská 1190/26, 390 02 Tábor, IČO: 280 86 805,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2066 a 2067, Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2067/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 15 147,
- Společenství vlastníků jednotek Husinecká čp. 2160, 2161, 2162, Tábor, se sídlem Husinecká 2161, 390 02 Tábor, IČO: 281 08 655,
- Společenství vlastníků jednotek domů 2168 - 2170 Tábor, se sídlem Boženy Němcové 2169, 390 02 Tábor, IČO: 280 93 534,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2093, Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2093/32, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 308,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2140 Dukelských bojovníků v Táboře, se sídlem Dukelských bojovníků 2140/19, 390 03 Tábor, IČO: 280 69 714,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2156, 2157, 2158 Tábor, se sídlem Boženy Němcové 2158, 390 02 Tábor, IČO: 281 09 091,
- Město Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014,
- BYTES Tábor s.r.o., se sídlem Kpt. Jaroše 2418, Klokočy, 390 03 Tábor, IČO: 625 02 573,
- Základní škola a Mateřská škola Tábor, Helsinská 2732, se sídlem Helsinská 2732/3, 390 05 Tábor, IČO: 708 77 785,
- Společenství vlastníků jednotek pro dům Tábor-Čekanice, č.p. 357, se sídlem Fibichova 357, 390 02 Tábor, IČO: 281 07 829,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2132 a 2133, Tábor, se sídlem Sezimova 2132/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 06 245,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2136,2137,2138 Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2137/27, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 367,
- Společenství vlastníků bytových jednotek Husinecká 2172-9, Tábor, se sídlem Husinecká 2179/23, 390 02 Tábor, IČO: 260 59 215,

- Společenství vlastníků jednotek Tábor 2181, 2182, 2183, se sídlem Husinecká 2183/67, 390 02 Tábor, IČO: 281 16 828,
- Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 2746, Tábor, se sídlem Varšavská 2746/14, 390 05 Tábor, IČO: 281 32 564,
- Společenství vlastníků Berlínská 2750, Tábor, se sídlem Berlínská 2750/4, 390 05 Tábor, IČO: 260 55 511,
- Společenství vlastníků jednotek Berlínská 2751, Tábor, se sídlem Berlínská 2751/5, 390 05 Tábor, IČO: 260 40 212,
- Společenství vlastníků jednotek Tábor 2817, se sídlem Havanská 2817/19, 390 05 Tábor, IČO: 281 16 895,
- Společenství 2797, Tábor se sídlem Sofijská 2797/3, 390 05 Tábor, IČO: 018 54 020,
- Společenství vlastníků Kpt. Jaroše 3140, se sídlem Kpt. Jaroše 3140, 390 03 Tábor, IČO: 281 58 270,
- Bytové družstvo pro správu domu Dukelských bojovníků 2231, se sídlem Dukelských bojovníků 2231, 390 03 Tábor, IČO: 260 21 994,
- Střední škola obchodu, služeb a řemesel a Jazyková škola, se sídlem Bydlinského 2474, 39002 Tábor, IČO: 750 50 099,
- Mateřská škola Tábor, Sokolovská 2417, se sídlem Sokolovská 2417, 390 03 Tábor, IČO: 750 01 179,
- Mateřská škola Tábor, Kollárova 2497, se sídlem Kollárova 2497/17, 390 02 Tábor, IČO: 750 01 195,
- STOP. SHOP. CZ s.r.o., se sídlem Štěfánikova 248/32, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO: 276 76 901,
- Společenství vlastníků jednotek pro dům Fibichova 351, Tábor – Čekanice, se sídlem Fibichova 351, Čekanice, 390 02 Tábor, IČO: 280 69 013,
- FUN AGENCY TÁBOR s.r.o., se sídlem Rybná 716/24, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČO: 261 12 230,
- BS VISION s.r.o., se sídlem Jaromírova 170/56, Nusle, 128 00 Praha 2, IČO: 029 49 911,
- Nemocnice Tábor, a.s., se sídlem kpt. Jaroše 2000, 390 03 Tábor, IČO: 260 95 203,
- Gymnázium Pierra de Coubertina, Tábor, se sídlem nám. F. Křižíka 860/25, 390 01 Tábor, IČO: 600 61 812.

V souladu s ust. § 70 odst. 2 ve spojení s ust. 68 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky se výše uvedené subjekty uplatněním nároku staly poškozenými, a tedy účastníky v té části řízení, která se jich týká (dále také souhrnně jako „poškození“).

Dne 26. března 2018 byl správnímu orgánu doručen přípis označený jako „*Návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem*“, č. j. 02111-8/2018 ze dne 23. března 2018 (dále jen „*Návrh na provedení důkazu*“), kterým účastník řízení žádá správní orgán o provedení důkazu, který bude schopen prokázat nesprávnost kontrolních závěrů Úřadu. Účastník řízení navrhuje provedení důkazu znaleckým posudkem ohledně technologického uspořádání zařízení na výrobu elektřiny a tepelné energie, které má vliv na princip dělení nákladů na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla. Účastník řízení předpokládá, že zadání a zpracování znaleckého posudku by nemělo trvat déle než šest týdnů. Za účelem získání znaleckého posudku žádá účastník řízení přerušení správního řízení na dobu šesti týdnů ode dne vydání usnesení o přerušení správního řízení. Účastník řízení uvedl, že zpracování znaleckého posudku považuje za nezbytné pro náležité zjištění skutkového stavu věci a pro uplatnění práv a možnosti obrany v rámci správního řízení.

Na základě návrhu na provedení důkazu správní orgán podle ust. § 64 odst. 3 správního řádu vyrozuměl všechny poškozené, zda souhlasí s přerušením správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-02111/2018-ERU či nikoliv. S přerušením správního řízení nesouhlasila většina poškozených, a proto správní orgán vydal dne 31. května 2018 usnesení č. j. 02111-103/2018-ERU doručené účastníkovi řízení dne 31. května 2018, ve kterém návrhu účastníka řízení na přerušení správního řízení nevyhověl, a řízení nepřerušil. Správní orgán dále podotkl, že ke dni vydání usnesení o nepřerušení správního řízení uplynula lhůta šesti týdnů navržená účastníkem řízení pro přerušení správního řízení, aniž by byl znalecký posudek účastníkem předložen.

Dne 31. května 2018 Úřad zaslal účastníkovi řízení přípis označený jako „*Žádost o sdělení*“, č. j. 02111-104/2018-ERU, ve kterém žádá účastníka řízení o identifikaci znalce, jemuž bylo zpracování znaleckého posudku zadáno, dále o sdělení přesného zadání znaleckého posudku, a o sdělení v jaké době bude možné předložení znaleckého posudku očekávat. Účastník řízení zareagoval přípisem označeným jako „*Informace o znalci*“, ze dne 5. června 2018 č. j. 02111-105/2018-ERU, ve kterém uvádí, že znalcem byl vybrán Ing. Miloš Vlacha, který je znalcem v oboru energetiky. Účastník řízení dále uvádí, že konkrétní zadání otázky položené znalci zní „*Odpovídá model a z něho vycházející výpočet (vzorec) nastavený pro výpočet podílu množství tepla vyrobeného na kotli K1.7 technologicky vynucené výrobě pro zajištění spolehlivé dodávky tepla do CZT v souladu s provozními a ekologickými parametry zdroje?*“. Na závěr účastník řízení dodává, že očekává předložení znaleckého posudku do konce června 2018.

Dne 19. července 2018 byl správnímu orgánu doručen přípis označený jako „*Převzetí právního zastoupení, Předložení znaleckého posudku a návrh na provedení důkazu v řízení předloženým znaleckým posudkem*“, ze dne 10. července 2018 č. j. 02111-106/2018-ERU (dále jen „*přípis ze dne 10. července 2018*“), jehož přílohou je plná moc udělená účastníkem řízení panu Mgr. Radovanu Kubáčovi, advokátovi. Další přílohu tohoto přípisu tvoří znalecký posudek č. 001-001/2018 ze dne 29. června 2018 vypracovaný Ing. Milošem Vlachem, soudním znalcem (dále jen „*znalecký posudek*“).

Dne 15. října 2018 zaslal správní orgán právnímu zástupci účastníka řízení přípis označený jako „*Žádost o zaslání dokumentu*“, ze dne 15. října 2018, č. j. 02111-110/2018-ERU doručenou téhož dne, ve které žádá účastníka řízení o doručení „*Bilance*“ v excelovském souboru, která obsahuje relevantní kalkulace důležité pro znalecký posudek. Bilanci v excelovském souboru zaslal účastník řízení Úřadu dne 17. října 2018 přípisem označeným jako „*Odpověď na žádost o zaslání dokumentů*“, ze dne 17. října 2018, č. j. 02111-111/2018-ERU.

Dne 30. října 2018 zaslal správní orgán právnímu zástupci účastníka řízení přípis označený jako „*Žádost o sdělení*“ č. j. 02111-112/2018-ERU, doručený téhož dne (dále jen „*Žádost o sdělení*“), ve kterém žádá účastníka řízení o sdělení dalších skutečností vztahujících se k předmětu správního řízení. Účastník řízení zaslal správnímu orgánu přípis označený jako „*Odpověď na žádost o sdělení*“ ze dne 9. listopadu 2018 č. j. 02111-113/2018-ERU (doručen Úřadu téhož dne), ve kterém se vyjadřuje k jednotlivým bodům uvedeným v žádosti o sdělení.

Dne 8. ledna 2019 zaslal Úřad účastníkovi řízení přípis označený jako „*Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry*“,

č. j. 02111-146/2018-ERU, ve kterém účastníkovi řízení sděluje, že může doložit své majetkové poměry a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do deseti kalendářních dnů.

Účastník řízení se vyjádřil k podkladům rozhodnutí a doložil své majetkové poměry přípisem doručeným Úřadu dne 18. ledna 2019 č. j. 02111-149/2018-ERU označeným jako „*Vyjádření se k podkladům rozhodnutí a doložení majetkových poměrů*“, ve kterém dokládá svou aktuální hospodářskou situaci za rok 2018 a shrnuje dosavadní průběh správního a kontrolního řízení a právního základu předmětného správního řízení. S ohledem na složitost řízení a rozsah námitek účastníka řízení se správní orgán těmito souhrnně zabývá v části V. III. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Dne 22. května 2019 byly do správního spisu vloženy záznamem o vložení č. j. 02111-151/2018-ERU měsíční výkazy pro OTE – výroba elektřiny za rok 2015, ze kterých vyplývá, že účastník řízení vyrobil za rok 2015 celkem [REDAKCE] MWh, tj. [REDAKCE] GJ užitečného tepla na prahu teplárny.

Úřad zaslal dne 27. května 2019 účastníkovi řízení a všem poškozeným přípis označený jako „*Sdělení o vložení do správního spisu a vyrozumění o upřesnění předmětu správního řízení a o možnosti vyjádřit se*“ (dále jen „sdělení ze dne 27. května 2019“), ve kterém účastníkovi a poškozeným sděluje, že došlo k vložení měsíčních výkazů pro OTE za rok 2015 do správního spisu. Ve výše uvedeném sdělení ze dne 27. května 2019 dále Úřad upřesňuje předmět správního řízení, co se týče ekonomicky neoprávněných nákladů uplatněných v ceně tepelné energie. Úřad upřesnil předmět správního řízení tak, že účastník řízení uplatnil do kalkulace výsledné ceny část nákladů, které ve výši 71 413 800 Kč nelze považovat za ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie, a to díky rozdílnému výpočtu rozdělovacích koeficientů. Ve sdělení ze dne 27. května 2019 Úřad dále vyrozumívá účastníka řízení a poškozené o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 15 pracovních dní ode dne doručení sdělení ze dne 27. května 2019.

Na základě sdělení ze dne 27. května 2019 upřesnilo uplatněný nárok na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení 20 poškozených a to:

- G - centrum Tábor, příspěvková organizace, se sídlem Kpt. Jaroše 2958, 390 03 Tábor, IČO: 671 89 393, přípisem č. j. 02111-186/2018-ERU, z [REDAKCE] Kč na [REDAKCE] Kč,
- Městská knihovna Tábor, příspěvková organizace, se sídlem Jiráskova 1775, 390 02 Tábor, IČO: 708 86 334, přípisem č. j. 02111-184/2018-ERU, z [REDAKCE] Kč na [REDAKCE] Kč,
- Mateřská škola a Základní škola, Tábor, třída Čs. armády 925, příspěvková organizace, se sídlem Čsl. armády 925/33, 39003 Tábor, IČO: 600 61 821, přípisem č. j. 02111-191/2018-ERU, [REDAKCE] Kč,
- Základní škola Tábor, Zborovská 2696, se sídlem Zborovská 2696, 390 03 Tábor, IČO: 005 82 859, přípisem č. j. 02111-181/2018-ERU, z [REDAKCE] Kč na [REDAKCE] Kč,
- Základní škola a Mateřská škola Tábor, Husova 1570, se sídlem Husova 1570/23, 390 02 Tábor, IČO: 708 77 807, přípisem č. j. 02111-185/2018-ERU, z [REDAKCE] Kč na [REDAKCE] č,
- Město Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014, přípisem č. j. 02111-189/2018-ERU, z [REDAKCE] Kč na [REDAKCE] Kč,

- Tělovýchovná zařízení města Tábora s.r.o., se sídlem Václava Soumara 2300, 390 03 Tábor, IČO: 251 71 127, přípisem č. j. 02111-183/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1190, Soběslavská, Tábor, se sídlem Soběslavská 1190/26, 390 02 Tábor, IČO: 280 86 805, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2066 a 2067, Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2067/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 15 147, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] č na [REDACTED] č,
- Společenství vlastníků jednotek Husinecká čp. 2160, 2161, 2162, Tábor, se sídlem Husinecká 2161, 390 02 Tábor, IČO: 281 08 655, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] č,
- Společenství vlastníků jednotek domů 2168 - 2170 Tábor, se sídlem Boženy Němcové 2169, 390 02 Tábor, IČO: 280 93 534, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] č,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2093, Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2093/32, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 308, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč,
- Společenství vlastníků jedno [REDACTED] čp. 2140 Dukelských bojovníků v Táboře, se sídlem Dukelských bojovníků 2140/19, 390 03 Tábor, IČO: 280 69 714, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2156, 2157, 2158 Tábor, se sídlem Boženy Němcové 2158, 390 02 Tábor, IČO: 281 09 091, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč,
- Město Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč,
- BYTES Tábor s.r.o., se sídlem Kpt. Jaroše 2418, Klokoty, 390 03 Tábor, IČO: 625 02 573, přípisem č. j. 02111-182/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč,
- Základní škola a Mateřská škola Tábor, Helsinská 2732, se sídlem Helsinská 2732/3, 390 05 Tábor, IČO: 708 77 785, přípisem č. j. 02111-187/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] č,
- Mateřská škola Tábor, Sokolovská 2417, se sídlem Sokolovská 2417, 390 03 Tábor, IČO: 750 01 179, přípisem č. j. 02111-188/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč,
- Mateřská škola Tábor, Kollárova 2497, se sídlem Kollárova 2497/17, 390 02 Tábor, IČO: 750 01 195, přípisem č. j. 02111-190/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] č
- Nemocnice Tábor, a.s., se sídlem kpt. Jaroše 2000, 390 03 Tábor, IČO: 260 95 203, přípisem č. j. 02111-180/2018-ERU, z [REDACTED] Kč na [REDACTED] Kč.

Účastník řízení se k podkladům rozhodnutí vyjádřil přípisem označeným jako „Vyjádření k podkladům rozhodnutí“ ze dne 28. června 2019 pod č. j. 02111-196/2018-ERU, doručeného Úřadu téhož dne (dále jen „přípis ze dne 28. června 2019“). S ohledem na složitost řízení a rozsah námitek účastníka řízení se správní orgán těmito souhrnně zabývá v části V. III. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Úřad vydal dne 29. července 2019 rozhodnutí č.j. 02111-199/2018-ERU, kterým uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 71 402 130 Kč za spáchání přestupku podle

ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že nedělil náklady na tepelnou energii od společných ekonomicky oprávněných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla věrohodným a kontrolovatelným způsobem, a dále účastníkovi řízení uložil opatření k nápravě ve smyslu ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona.

Účastník řízení podal proti výše uvedenému rozhodnutí rozklad, který byl Úřadu doručen dne 15. srpna 2019. Přípis označený jako „*Doplnění rozkladu společnosti Teplárna Tábor, a.s. ze dne 15. 8. 2019 podaného proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29. 7. 2019, č. j. 02111-199/2018-ERU*“ č. j. 02111-220/2018-ERU (dále jen „*doplnění rozkladu*“) byl Úřadu doručen dne 4. září 2019. Dne 5. listopadu 2019 pak byl správnímu orgánu doručen přípis účastníka řízení označený jako „*Doplnění rozkladu společnosti Teplárna Tábor, a.s. ze dne 15. 08. 2019 podaného proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29. 07. 2019, č. j. 02111-199/2018-ERU*“ č. j. 02111-228/2018-ERU z téhož dne.

Řízení o rozkladu

O podaném rozkladu účastníka řízení rozhodla Rada Úřadu (dále též jen „*odvolací orgán*“) dne 25. února 2020 rozhodnutím č. j. 02111-233/2018-ERU tak, že rozhodnutí Úřadu č. j. 02111-199/2018-ERU ze dne 29. července 2019 zrušila a věc vrátila k novému projednání.

Odvolací orgán Úřadu zejména vytknul, že Úřad v podstatě nevypořádal námitku účastníka řízení, že nebyl povinen postupovat při dělení společných nákladů na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla podle energetické metody, ale mohl použít jakoukoliv jinou. Odvolací orgán uvádí že, ačkoliv byla energetická metoda v roce 2015 závazná, nejednalo se o jedinou právně přípustnou možnost dělení společných nákladů. Za chybný postup odvolací orgán považuje postup Úřadu, kdy náklady promítnuté do ceny tepelné energie nad rámec nákladů určených energetickou metodou byly označeny za ekonomicky neoprávněné.

Odvolací orgán Úřadu rovněž vytknul, že i když účastník řízení závazný postup při kalkulaci ceny porušil, nemusel nutně uplatnit ekonomicky neoprávněné náklady ve výši 71 402 130 Kč, vypočítané na základě energetické metody. V praxi existuje množství uznávaných exaktních metod dělení nákladů, přičemž účastník řízení mohl uplatnit kteroukoliv z nich, pokud by byla odůvodněná a odpovídající, přičemž na základě různých metod dělení nákladů lze dospět k částečně odlišným výsledkům.

Odvolací orgán dále vytkl Úřadu, že nelze opatření k nápravě ukládat pouze na základě energetické metody, neboť účastník řízení byl oprávněn postupovat podle několika různých metod dělení nákladů.

Odvolacího orgán dále nesouhlasí s Úřadem v hodnocení pokuty uložené ve výši 70 402 130 Kč účastníku řízení jako nelikvidační. Podle odvolacího orgánu je možné o likvidačních účincích pokuty uvažovat, neboť za roky 2017 a 2018 byl konstatován v zásadě nulový výsledek hospodaření před zdaněním a účastník řízení disponoval peněžními prostředky ve výši 23 mil. Kč a pohledávkami ve výši 48 mil. Kč.

Odvolací orgán má dále za to, že se Úřad nedostatečně vypořádal s technologickou metodou, kterou měl účastník řízení údajně použít v roce 2015 na dělení společných nákladů.

III. II. Správní řízení vedené pod sp. zn. OSR-11294/2019-ERU

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole sp. zn. 01111/2019-ERU Úřad zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno Oznámením o zahájení správního řízení ze dne 17. prosince 2019, č. j. 11294-3/2019-ERU, jež bylo účastníku řízení doručeno téhož dne, spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 13. listopadu 2019 kontrolní spis sp. zn. 01111/2019-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 11294-2/2019-ERU.

Usnesením č. j. 11294-5/2019-ERU ze dne 3. února 2020 bylo správní řízení přerušeno do doby vydání rozhodnutí Rady Úřadu o podaných rozkladech proti rozhodnutí č. j. 02111-199/2018-ERU. Rozhodnutí o podaných rozkladech č.j. 02111-233/2018-ERU ze dne 25. února 2020 bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. března 2020.

Dne 13. května 2020 bylo účastníkovi řízení doručeno vyrozumění o vedení společného řízení, o pokračování ve správním řízení, o upřesnění správního řízení a o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry.

III. III. Společné správní řízení vedené pod sp. zn. OSR-04274/2020-ERU

Usnesením č. j. 04274-1/2020-ERU ze dne 7. května 2020 byla ve smyslu ust. § 140 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky spojena správní řízení vedená pod sp. zn. OSR-02111/2018-ERU a sp. zn. 11294/2019-ERU do společného řízení.

Pod sp. zn. OSR-04274/2020-ERU je tak s účastníkem řízení vedeno společné správní řízení pro podezření ze spáchání dvou přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Dne 18. června 2020 správní orgán vydal Veřejnou vyhlášku pod č. j. 04274-33/2020-ERU, ve které vyrozumívá o možnosti uplatnit nárok na náhradu majetkové škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení osoby, kterým mohla být způsobená škoda v souvislosti s jednáním účastníka řízení v roce 2016 nebo na úkor kterých se mohl účastník řízení obohatit (dále jen „veřejná vyhláška pro rok 2016“). Veřejná vyhláška pro rok 2016 byla vyvěšena na úřední desce Úřadu a současně zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup dne 18. června 2020 a sejmutá dne 3. července 2020. Lhůta pro uplatnění nároku na vydání bezdůvodného obohacení nebo na vydání majetkové škody uběhla dne 20. července 2020. Rovněž dne 18. června 2020 byl účastník řízení vyrozuměn o vydání veřejné vyhlášky pro rok 2016.

Dne 15. června 2020 byl správnímu orgánu doručen přípis poškozeného Společenství vlastníků domu Zavadilská čp. 2640 a 2641 Tábor, se sídlem Zavadilská 2640, 390 02 Tábor, IČO: 260 50 510, ve kterém uvádí, že se jako účastník řízení v roli poškozeného připojuje k uplatnění nároku na náhradu škody v roce 2015 a v roce 2016.

Dne 23. července 2020 byl účastník řízení vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložení majetkových poměrů do 15 kalendářních dnů, a to přípisem ze dne 22. července 2020, č. j. 04274-36/2020-ERU. Poškození byli přípisy ze dne 22. července 2020 vyrozuměni o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v části týkající se uplatněného nároku na náhradu škody do 15 dnů.

Dne 7. srpna 2020 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení označený jako „Vyjádření k podkladům rozhodnutí / Návrh na doplnění dokazování / Návrh na nařízení ústního jednání / Doložení majetkových poměrů“ z téhož dne, č. j. 04274-63/2020-ERU (dále jen „vyjádření ze dne 7. srpna 2020“). S ohledem na složitost řízení a rozsah námitek účastníka řízení se správní orgán těmito souhrnně zabývá v části V. III. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení podnikal v cenové lokalitě „Tábor“ v letech 2015 a 2016 v oblasti výroby tepelné energie na základě licence č. 310101524 a v oblasti rozvodu tepelné energie na základě licence č. 320101523.

Z udělené licence na výrobu tepelné energie ve verzi platné pro rok 2015 a 2016 je seznatelné, že účastník řízení v cenové lokalitě „Tábor“ provozoval dvě provozovny, které s počtem 7 zdrojů dosahují celkového tepelného výkonu ■■■■■ MW. Dále z technického popisu provozovaných tepelných zařízení, který byl účastníkem řízení předložen, vyplývá, že provozovny v cenové lokalitě „Tábor“ jsou uspořádány do dvou provozních částí, které účastník řízení označuje jako „Základní závod – TTA 1“ a „Špičková kotelna – TTA 2“.

U provozovny „Základní závod – TTA 1“ se jedná o energetické zařízení pro teplárenskou výrobu pokrývající technologický proces výroby elektřiny a tepla z kombinované výroby. Tato energetická výroba složená v provozním celku ze 4 parních kotlů (K1.7, K1.5, K1.4 a K1.6) o celkovém tepelném výkonu ■■■■■ MW je v systému výroby dále vybavena turbogenerátorem TG1 o výkonu ■■■ MWe s protitlakou parní turbínou a v sériovém zapojení s turbogenerátorem GT2 o výkonu ■■■■■ MWe s kondenzační odběrovou parní turbínou. K celoročnímu technologickému procesu kombinované výroby elektrické a tepelné energie v předmětné energetické výrobě je využíván soubor napojených vysokotlakých parních kotlů K1.7 a K1.5 (na uhlí o výkonu ■■■■■ MWt a na kapalné palivo o výkonu ■■■ MWt), které spolu s turbogenerátory TG1 a TG2 tvoří energetické zařízení pro teplárenskou výrobu. Zbývající soubor parních středotlakých kotlů K1.4 a K1.6 (na kapalné palivo o výkonu každého ■■■■■ Wt) je umístěn zvlášť a v provozním celku energetické výroby je provozován výtopenským způsobem v době špičkového provozu.

Dále licencovaná provozovna „Špičková kotelna – TTA 2“ na ulici Václava Soumara disponuje třemi plynovými kotli (K2.5, K2.6 a K2.7) o celkovém tepelném výkonu ■■■■■ MWt a v soustavě zásobování tepelnou energií v rámci cenové lokality „Tábor“ plní funkci špičkových nebo záložních zdrojů v době odstávek provozovny „Základní závod – TTA 1“.

IV. I. Cena tepelné energie za rok 2015

V cenové lokalitě „Tábor“ účastník řízení dodal v roce 2015 celkem [REDACTED] GJ tepelné energie do 620 odběrných míst pro 248 odběratelů na třech úrovních předání, a to z primárního rozvodu, sekundárních rozvodů a z domovní předávací stanice.

Na základě kupních smluv o dodávce tepelné energie byly s odběrateli na jednotlivých úrovních předání sjednány mj. základní podmínky dodávky tepla, které zahrnují všeobecné obchodní podmínky a cenová pravidla. Podle čl. 2. 1. části I. všeobecných podmínek dodávky tepla, účinných pro rok 2015, je rozdělení odběratelů provedeno do tarifních skupin na základě odebírané tepelné energie v odběrném místě, přičemž kategorizace těchto skupin je uvedena v části II. pod názvem Cenová pravidla. V čl. 2. 2. těchto podmínek je dále uvedeno, že ceny tepla v jednotlivých tarifních skupinách se řídí samostatným aktuálním ceníkem vydaným dodavatelem.

V rámci správního řízení na základě podkladů obsažených ve spise pod č. j. 08590-14/2017-ERU Základní podmínky dodávek tepla ve znění dodatku č. 1 bylo zjištěno, že účastník řízení uplatňoval s jednotlivými odběrateli v cenové lokalitě „Tábor“ jednosložkovou nebo dvousložkovou cenu tepelné energie, s tím že cena na vstupu do výměňkové stanice je dvousložková a platí pro dodávky z primární sítě dodavatele za předpokladu, že zařízení stanice není v majetku nebo pronájmu dodavatele. Cena tepla na výstupu z výměňkové stanice a navazujících rozvodů je zpravidla jednosložková a platí za předpokladu, že technologické zařízení stanice a rozvody jsou ve vlastnictví nebo pronájmu dodavatele a zařízení odběratele navazuje přímo na zařízení dodavatele. Cena tepla na vstupu do objektu je zpravidla jednosložková a platí za předpokladu, že technologické zařízení předávací stanice včetně sekundárních rozvodů je ve vlastnictví nebo pronájmu dodavatele, a že technické řešení připojení zásobovaných objektů z jedné předávací stanice umožňuje osazení měřících zařízení na všech vstupech tepelných přípojek pro ústřední vytápění a všechny jsou osázeny měřícím zařízením dodavatele.

Účastník řízení za rok 2015 sestavil kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro rok 2015 obsaženou ve spise pod č. j. 08590-18/2017-ERU.

Tabulka č. 1: Přehled kalkulovaných cen tepelné energie na jednotlivých úrovních předání

Úroveň předání	Primár	Sekundár I	Sekundár II	Celkem
Celkem náklady a zisk (Kč)	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Množství tepelné energie (GJ)	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Cena Kč/GJ (bez DPH)	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Cena Kč/GJ (vč. DPH)	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]

V Tabulce č. 1 je uveden přehled kalkulovaných cen tepelné energie na jednotlivých úrovních předání, tak jak je účastník řízení vyčíslil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v cenové lokalitě „Tábor“, vč. množství tepelné energie na jednotlivých úrovních předání a kalkulovaných nákladů a zisku.

Z doložených podkladů, které se týkají způsobu rozdělení vynaložených nákladů na rozvod tepelné energie na jednotlivých úrovních předání, je zřejmé, že do položek kalkulace výsledné ceny tepelné energie na jednotlivých úrovních předání vstupují náklady vznikající na těchto úrovních a dále část nákladů z předchozí úrovně, a to v poměru dodaného množství tepelné energie na příslušné úrovni předání a množství tepelné energie pro další rozvod včetně tepelných ztrát v následujícím rozvodu.

Z účastníkem řízení předložených účetních podkladů, jež byly podkladem

pro sestavení kalkulace výsledné ceny tepelné energie, vyplývá ve vztahu ke způsobu dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla u provozovny „Základní závod – TTA 1“, že skladba zapojení výrobního zařízení umožňuje rozlišit výrobní náklady vzniklé u výtopenské části (zabezpečené kotli K1.4 a K1.6) a zvláště výrobní náklady vzniklé v části zahrnující zařízení pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla.

Vzniklé přímo přiřaditelné náklady, související s provozem výtopenské části, byly v celé výši zahrnovány do kalkulace ceny tepelné energie, přičemž náklady vzniklé v souvislosti s provozem kombinované výroby elektřiny a tepla byly pro účely kalkulace ceny tepelné energie děleny prostřednictvím rozdělovacích koeficientů (β_{st} a β_{se}).

Z podkladů obsažených ve spise pod č. j. 08590-17/2017-ERU, 08590-18/2017-ERU a č. j. 08590-20/2017-ERU vyplývá, že do výsledné kalkulace ceny tepelné energie byly náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla děleny prostřednictvím rozdělovacích koeficientů (β_{st} a β_{se}) na elektřinu s hodnotou 32,9767327 % (dále také jen 32,98 %) a na tepelnou energii s hodnotou 67,0232673 % (dále také jen 67,02 %).

V rámci úkonů předcházejících kontrole provedené Úřadem se účastník řízení dne 31. května 2017 ke způsobu dělení společných nákladů vyjádřil tak, že byl pro rok 2015 stanoven kalkulační model pro nastavené parametry (dodávka a prodej tepla, výroba a prodej elektřiny), který určil na rok 2015 předchozím odstavci uvedené koeficienty na elektřinu a na tepelnou energii. Uvedený způsob stanovení koeficientů účastník řízení označil za „tzv. obchodní metodu“, jejíž použití se stanovenými koeficienty bylo rovněž uvedeno v příloze č. 3b dopisu ze dne 28. března 2017, a dále v interním prováděcím pokynu (TTA-PP-012), jenž v kapitole 4.2.1.1. popisuje princip obchodní metody následovně: „Vychází z rozdělení nákladů podle dosažené ceny elektřiny na trhu a dosažení přiměřeného zisku při kalkulaci prodejní ceny elektrické energie. Určeny jsou přímé náklady výroby elektřiny a společné náklady na kombinovanou výrobu se dělí vypočteným koeficientem na část nákladů do maximálně výše kalkulovaných nákladů elektřiny a druhá část nákladů je přiřazena teplu.“.

Ve spise pod č. j. 08590-20/2017-ERU je obsažen přehled celkových nákladů označený jako Celkové společné náklady při KVET, vč. uvedení části společných nákladů připadajících na teplo viz Tabulka č. 2.

Tabulka č. 2 Přehled celkových společných nákladů

	Položka	Celkové společné náklady	Náklady - teplo
1.	Proměnné náklady (Kč)		
1.1	Palivo		
1.2	nákup tepelné energie		
1.3	elektrická energie		
1.4	technologická voda		
1.5	ostatní proměnné náklady		
2.	Stálé náklady (Kč)		
2.1	Mzdy a zákonné pojištění		
2.2	opravy a údržba		
2.3	Odpisy		
2.4	Nájem		
2.5	finanční leasing		
2.6	zákonné rezervy		

2.7	výrobní režie			
2.8	správní režie			
2.9	Úroky			
2.10	ostatní stálé náklady			
	Celkem náklady			

Z výše uvedené tabulky celkových společných nákladů na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla a z části společných nákladů připadajících na teplo je zřejmé, že pro vyčíslení části společných nákladů připadajících na teplo účastník řízení určí společné náklady na kombinovanou výrobu a vynásobí je rozdělovacím koeficientem na tepelnou energii s hodnotou 0,670232673, což odpovídá stanovenému rozdělovacímu koeficientu na teplo ve výši 67,0232673 %.

Účastník řízení tedy celkové náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla ve výši [REDAKCE] Kč rozdělil pro tepelnou energii ve výši [REDAKCE] Kč a pro elektrickou energii ve výši [REDAKCE] Kč.

Účastník řízení se ke stanovení výše rozdělovacích koeficientů během kontrolního a správního řízení několikrát vyjádřil. A to v přípisu označeném jako „Komentář- podklady k cenové kontrole ERÚ“ č. j. 08590-3/2017-ERU, kde uvádí, že „TTA na základě požadavku akcionáře přistoupila k rozdělování vybraných nákladů v průběhu roku kalorimetrickou metodou. Toto předběžné rozdělení se týká nákladu na spotřebu hnědého uhlí, na spotřebu vápence a na poplatky na ukládání popílku. Při zpracování výsledné kalkulace se k tomuto rozdělení nepřihlíží a do rozdělení dle obchodní metody vstupují celkové náklady na spotřebu uhlí, spotřebu vápence a na poplatky na uložení popílku.“ V přípisu označeném jako „Odpověď na Vaši žádost o poskytnutí podkladů a informací“, ze dne 6. září 2017, č. j. 08590-6/2017-ERU účastník řízení uvádí, že pro akcionáře průběžně rozděloval palivové a s palivem související náklady kalorimetrickým způsobem a ostatní společné náklady poté rozděloval na základě obchodní metody. Předběžná roční kalkulace byla potom sestavená na základě obchodní metody.

Dále interní prováděcí pokyn Sazebník cen a kalkulace v TTA obsažený ve spise pod č. j. 08590-20/2017-ERU (dále jen „Sazebník cen a kalkulace v TTA“) uvádí, že při kombinované výrobě tepelné energie a elektrické energie je několik způsobů dělení společných nákladů. A to buď podle kalorimetrické metody, která stanovuje, že „podíl nákladů je určen z poměru celkové spotřeby tepla (energie) na výrobu tepla a elektrické energie.“, nebo podle obchodní metody, která „vychází z rozdělení nákladů podle dosažené ceny elektřiny na trhu a dosažení přiměřeného zisku při kalkulaci prodejní ceny elektrické energie. Určeny jsou přímé náklady výroby elektřiny a společné náklady na kombinovanou výrobu se dělí vypočteným koeficientem na část nákladů do maximálně výše kalkulovaných nákladů elektřiny a druhá část nákladů je přiřazena teplu.“

Během jednání, které se uskutečnilo dne 3. listopadu 2017, a o kterém byl vyhotoven zápis z jednání č. j. 08590-17/2017-ERU, účastník řízení uvedl, že dělicí koeficienty „vychází ze stanovených cen vyráběných komodit a plánovaných zisků, které byly navrženy přibližně v poměru 2/3 na tepelnou energii a 1/3 na elektrickou energii“.

V „Námítkách kontrolované osoby k protokolu o kontrole ze dne 6. prosince 2017“ č. j. 08590-24/2017-ERU ze dne 22. prosince 2017 se účastník řízení k rozdělovacím koeficientům opět vyjádřil, a to tak že vycházejí ze skutečného technologického uspořádání

provozovny v Táboře, která je primárně projektována a kontrolována na výrobu tepelné energie, čemuž má odpovídat stanovení rozpočitatelných koeficientů pro elektřinu 32,98 % a pro tepelnou energii 67,02 %. Toto své tvrzení zopakoval účastník řízení také ve správním řízení v přípise označeném jako „*Vyjádření k podkladům rozhodnutí a doložení majetkových poměrů*“ č. j. 02111-149/2018-ERU ze dne 18. ledna 2019.

Na základě žádosti správního orgánu ze dne 30. října 2018, ve kterém Úřad žádá účastníka řízení o sdělení, jaký je skutečný minimální výkon kotle K1.7 (v příloze č. 1 provozního řádu je uvedeno [REDACTED] t/h, v pasportu kotle pak [REDACTED] t/h), dále o sdělení, zda jsou náklady na dodávku tepla v letním provozu s kondenzační turbínou nižší než náklady na dodávku tepla z výtopenských kotlů a o sdělení, z jakého důvodu se v základním vzorci pro dělení nákladů přiřazují všechny náklady na elektřinu tepla, a tržby na elektřinu a příplatky zde řešeny nejsou, účastník řízení k prvnímu bodu uvedl, že v kalkulaci byl použit minimální průtok páry z kotle K1.7 ve výši 32 t/h z důvodu plnění zákonných požadavků na limity znečištění (emise), a že aktuálně platná hodnota je hodnota z pasportu kotle po provedení technické změny kotle za účelem zvýšení účinnosti výroby ([REDACTED] t/h), v příloze provozního řádu zůstala původní hodnota stanovená výrobcem z roku 2007 před změnou parametrů.

K druhému bodu účastník řízení uvedl, že „*Výtopenské kotle byly postaveny primárně za účelem zachování kvality dodávky tepelné energie odběratelům v síti CZT po dobu vykrytí zimních odběrových špiček a nutných technologických odstávek hlavního zdroje tepelné energie využívajícího kotle s protitlakou turbínou. K technologickým odstávkám dochází mimo hlavní topnou sezónu v období letní údržby, které standardně trvá cca tři týdny. Výtopenské kotle nejsou technicky způsobilé být provozovány několik let za sebou po dobu souvisle přesahující tři měsíce. Zároveň ostatní kotle nejsou v případě poruch či vynucených odstávek připravené na rychlý záložní start. Při dlouhodobém provozování výtopenských kotlů by tak hrozily několikadenní výpadky dodávky tepelné energie. Celkové variabilní náklady na výrobu tepelné energie ve výtopenských kotlích jsou nižší než celkové variabilní náklady na provoz kotle K7 společně s protitlakou, popř. i kondenzační turbínou. Je to dáno nižším objemem paliva a nižšími náklady na nákup potřebného množství povolenek CO₂. Přesto náklad na vyrobený IGJ je vyšší u výtopenského režimu než u kombinované výroby tepla a elektřiny. Z tohoto důvodu na danou věc nelze pohlížet pouze optikou nákladů na výrobu tepelné energie. Výtopenské kotle by byly provozovány s menší účinností využití tepla v palivu a také, což je z cenového hlediska zásadní, se zápornou hrubou marží. Jinými slovy, v takovémto druhu letního provozu by účastník řízení generoval hospodářskou ztrátu, kterou by bylo nutné následně přinejmenším vyrovnat celkovým zvýšením ceny tepelné energie v rámci regulovaného roku. To je prostý důsledek skutečnosti, že při provozu výtopenských kotlů není současně vyráběna elektrická energie, kdy tržby z prodeje elektřiny pomáhají pokrývat náklady na výrobu tepelné energie a její dodávku do CZT. To dokládá přepočtená hrubá marže uvedená v příloze pro srovnatelné letní období za rok 2015. Z výše uvedeného vyplývá, že pokud by to bylo technicky možné a byla vyráběna tepelná energie ve výtopenských kotlích, došlo by k ohrožení spolehlivé a trvale bezpečné dodávky tepelné energie ze zdroje v Táboře. Především by ale došlo k nárůstu ceny tepelné energie pro odběratele účastníka řízení.*“

K poslednímu třetímu bodu účastník řízení uvedl, že základní vzorec pro dělení nákladů nepracuje s tržbami na elektřinu, protože se jedná o metodiku dělení společných ekonomicky oprávněných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla podle bodu (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013, a že se tedy jedná o metodu dělení nákladů v souladu s pravidly cenové regulace, nikoli tržeb za vyrobenou elektřinu či tepelnou energii.

Co se týče příplatků, účastník řízení uvádí, že mu není zřejmé, jaké příplatky má Úřad na mysli, neboť mu není známo, že by metoda dělení společných ekonomicky oprávněných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla podle bodu (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013 měla či mohla vedle společných nákladů zahrnovat jiné účetní položky.

V doplnění rozkladu a v přípise označeném jako „*Vyjádření k podkladům rozhodnutí/ Návrh na doplnění dokazování/ Návrh na nařízení ústního jednání/ Doložení majetkových poměrů*“ ze dne 7. srpna 2020, č. j. 04274-63/2020-ERU účastník řízení popisuje způsob dělení společných nákladů na kombinovanou výrobu za rok 2015 tak, že koeficient rozdělení nákladů vypočetl na konci roku 2014 při stanovení plánu dodávek tepla na základě technologické metody, přičemž podíl výroby na výrobu tepla a elektrické energie byl vypočten v poměru 67,02 (teplo) : 32,98 (elektřina). Poměr rozdělení nákladů se logicky odrazil do návrhu ceny tepla pro rok 2015, a to tak, že představenstvo účastníka řízení následně návrh cen obchodně posoudilo z hlediska výhodnosti pro zákazníka. Cena tepla pro rok 2015 pak byla představenstvem schválena za souhlasu všech zástupců akcionářů v představenstvu (tj. i zástupce Města Tábor, který měl a má blokační hlas) ve výši co nejnižší možné pro všechny zákazníky. Stanovený koeficient v poměru 67,02 (teplo) : 32,98 (elektřina) byl účastníkem řízení uplatňován po celý rok 2015. Po skončení roku 2015 byla provedena kontrolní výsledná kalkulace nákladů dle technologické metody za použití skutečných provozních dat za rok 2015. Tato kontrolní kalkulace ukázala, že koeficient rozdělení nákladů, který účastník řízení použil, tj. 67,02 % na teplo, byl nižší než koeficient, který vzešel z technologické metody, tj. 71,3 % na teplo.

IV. II. Cena tepelné energie za rok 2016

V cenové lokalitě „Tábor“ účastník řízení dodal v roce 2016 celkem [REDAKCE] GJ tepelné energie do 603 odběrných míst pro 248 odběratelů na třech úrovních předání, a to z primárního rozvodu, sekundárních rozvodů a z domovní předávací stanice.

Na základě kupních smluv o dodávce tepelné energie byly s odběrateli na jednotlivých úrovních předání sjednány mj. Základní podmínky dodávky tepla obsažené ve spise pod č. j. 01111-16/2019-ERU (dále jen „Základní podmínky dodávky tepla“), které zahrnují všeobecné obchodní podmínky a cenová pravidla. Podle čl. 2. 1. části I. všeobecných podmínek dodávky tepla, účinných pro rok 2016, je rozdělení odběratelů provedeno do tarifních skupin na základě odebírané tepelné energie v odběrném místě, přičemž kategorizace těchto skupin je uvedena v části II. pod názvem Cenová pravidla a ceník. V čl. 2. 2. části I. těchto podmínek je dále uvedeno, že ceny tepla v jednotlivých tarifních skupinách se řídí samostatným aktuálním ceníkem vydaným dodavatelem.

V Základních podmínkách dodávek tepla je v části II. pod názvem Cenová pravidla a ceník uvedené, že účastník řízení uplatňoval s jednotlivými odběrateli v cenové lokalitě „Tábor“ jednosložkovou nebo dvousložkovou cenu tepelné energie, s tím že cena na vstupu do výměňkové stanice je dvousložková a platí pro dodávky z primární sítě dodavatele za předpokladu, že zařízení stanice není v majetku nebo pronájmu dodavatele. Cena tepla na výstupu z výměňkové stanice a navazujících rozvodů je zpravidla jednosložková a platí za předpokladu, že technologické zařízení stanice a rozvody jsou ve vlastnictví nebo pronájmu dodavatele a zařízení odběratele navazuje přímo na zařízení dodavatele. Cena tepla na vstupu do objektu je zpravidla jednosložková a platí za předpokladu, že technologické zařízení předávací stanice včetně sekundárních rozvodů je ve vlastnictví nebo pronájmu dodavatele, a že technické řešení připojení zásobovaných objektů z jedné předávací stanice

umožňuje osazení měřících zařízení na všech vstupech tepelných přípojek pro ústřední vytápění a všechny jsou osázeny měřícím zařízením dodavatele.

V Tabulce č. 3 je uveden přehled kalkulovaných cen tepelné energie na jednotlivých úrovních předání, tak jak je účastník řízení vyčíslil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v cenové lokalitě „Tábor“.

Tabulka 3: Přehled kalkulovaných cen tepelné energie na jednotlivých úrovních předání

Úroveň předání	Primár	Sekundár I	Sekundár II
Cena Kč/GJ (bez DPH)			
Cena Kč/GJ (vč. DPH)			

V kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 účastník řízení uplatnil přímo přiřaditelné náklady, část společných nákladů vzniklých při kombinované výrobě, zisk a množství tepelné energie tak, aby výsledná kalkulovaná cena tepelné energie na každé úrovni předání odpovídala předběžné kalkulované ceně, tj. aby odpovídala ceníkům platným v roce 2016. Díky tomuto postupu účastník řízení neprovedl roční vyúčtování ceny tepelné energie za rok 2016, neboť kalkulovaná výsledná cena tepelné energie na jednotlivých úrovních předání byla stejná jako ceniková předběžně kalkulovaná cena tepelné energie. Odběratelům tepelné energie tak nevznikl přeplatek ani nedoplatek na konečnou platbu za dodávku tepelné energie.

Z doložených podkladů, které se týkají způsobu rozdělení vynaložených nákladů na rozvod tepelné energie na jednotlivých úrovních předání, je zřejmé, že do položek kalkulace výsledné ceny tepelné energie na jednotlivých úrovních předání vstupují náklady vznikající na těchto úrovních a dále část nákladů z předchozí úrovně, a to v poměru dodaného množství tepelné energie na příslušné úrovni předání a množství tepelné energie pro další rozvod včetně tepelných ztrát v následujícím rozvodu.

Z účastníkem řízení předložených účetních podkladů, jež byly podkladem pro sestavení kalkulace výsledné ceny tepelné energie, vyplývá ve vztahu ke způsobu dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla u provozovny „Základní závod – TTA 1“, že skladba zapojení výrobního zařízení umožňuje rozlišit výrobní náklady vzniklé u výtopenkové části (zabezpečené kotli K1.4 a K1.6) a zvláště výrobní náklady vzniklé v části zahrnující zařízení pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla.

Vzniklé přímo přiřaditelné náklady, související s provozem výtopenkové části, byly v celé výši zahrnovány do kalkulace ceny tepelné energie, přičemž náklady vzniklé v souvislosti s provozem kombinované výroby elektřiny a tepla byly pro účely kalkulace ceny tepelné energie děleny prostřednictvím rozdělovacích koeficientů.

Z podkladů obsažených ve spise pod č. j. 01111-16/2019-ERU vyplývá, že do výsledné kalkulace ceny tepelné energie byly náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla děleny prostřednictvím rozdělovacích koeficientů na elektřinu s hodnotou 24,51088627% (dále také jen 24,51%) a na tepelnou energii s hodnotou 75,48911373% (dále také jen 75,49%).

V Sazebníku cen a kalkulace v TTA účastníka řízení obsaženého ve spise pod č. j. 01111-16/2019-ERU je uvedeno, že se společné náklady na kombinovanou výrobu dělí podle obchodní metody, která je ve výše uvedeném sazebníku cen a kalkulace TTA

definována následovně: „Vychází z rozdělení nákladů podle dosažené ceny elektřiny na trhu a dosažení přiměřeného zisku při kalkulaci prodejní ceny elektrické energie. Určeny jsou přímé náklady výroby elektřiny a společné náklady na kombinovanou výrobu se dělí vypočteným koeficientem na část nákladů do maximálně výše kalkulovaných nákladů elektřiny a druhá část nákladů je přiřazena teplu.“

Z podkladu obsaženého ve spise pod č. j. 01111-16/2019-ERU označeného jako „Rozdělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla – Teplárna Tábor, a.s.“ vyplývá, že účastník řízení měl společné náklady na kombinovanou výrobu dělit podle nekalorimetrické metody rozdělení nákladů, kdy byly použity koeficienty z předběžné kalkulace ceny tepla z listopadu 2015.

Účastník řízení se dále k dělení společných nákladů na kombinovanou výrobu vyjádřil v přípisu označeného jako „Způsob stanovení rozdělovacích koeficientů za rok 2016, kterými se dělily společné náklady výroby při KVET“ obsaženého ve spise pod č. j. 01111-16/2019-ERU, ve kterém uvedl, že v roce 2016 neměl písemně zpracovanou směrnici popisující dělení společných nákladů, ale že od roku 2018 je směrnice v písemné podobě zpracována a Úřadu byla předložena dne 4. dubna 2018, dále účastník řízení uvádí, že v roce 2016 při stanovení koeficientů pro dělení společných nákladů v rámci předběžné i výsledné kalkulace cen tepelné energie přihlížel k výpočtu podílu vynucené výroby elektrické energie dle modelu popisovaném v uvedené směrnici.

Konkrétní postup výpočtu výše koeficientů pro dělení společných nákladů je podle Směrnice pro stanovení metody dělení nákladů v kombinované výrobě tepla a elektřiny ve společnosti Teplárna Tábor, a.s. předložené Úřadu dne 17. července 2018 založen na kalkulaci s minimálními parametry kotlů a turbín pro zajištění bezpečné a spolehlivé dodávky tepelné energie v dané hodině, přičemž „teplo na tepelnou energii“ se počítá na základě níže uvedeného vzorce pro každou z 8760 hodin v roce následujícím způsobem:

$$Y = X_1 + aX_2 + bX_3$$

Kde:

Y – teplo na teplo

X_1 – dodávka tepelné energie do CZT na prahu provozovny (teplárny)

a – 0, pokud je X_{1max} větší než minimální výkon K1.7, jinak je a = 1

X_2 – spotřeba tepelné energie na výrobu elektřiny na TG1

b – 0, pokud je $X_{1max} + aX_2$ větší než minimální výkon K1.7, jinak je b = 1

X_3 – minimální přeměna tepelné energie na elektřinu na turbíně TG2 a v kondenzátoru

Ve spise pod č. j. 01111-16/2019-ERU je obsažen přehled celkových nákladů označený jako Celkové společné náklady při KVET, vč. uvedení nákladů připadajících na teplo viz Tabulka č. 4.

Tabulka 4: Celkové společné náklady při KVET

	Položka	Celkové společné náklady (Kč)	Náklady na teplo dle koef. 75,49 % (Kč)
1.	Proměnné náklady (Kč)		
1.1	Palivo		
1.2	Nákup tepelné energie		
1.3	Elektrická energie		

1.4	Technologická voda		
1.5	Ostatní proměnné náklady		
2.	Stálé náklady (Kč)		
2.1	Mzdy a zákonné pojištění		
2.2	Opravy a údržba		
2.3	Odpisy		
2.4	Nájem		
2.5	Finanční leasing		
2.6	Zákonné rezervy		
2.7	Výrobní režie		
2.8	Správní režie		
2.9	Úroky		
2.10	Ostatní stálé náklady		
	Celkem náklady		

Z výše uvedené tabulky celkových společných nákladů na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla a z části nákladů připadajících na teplo je zřejmé, že pro vyčíslení části společných nákladů připadajících na teplo účastník řízení určí společné náklady na kombinovanou výrobu a vynásobí je rozdělovacím koeficientem na tepelnou energii s hodnotou 0,7548911373, což odpovídá stanovenému rozdělovacímu koeficientu na teplo ve výši 75,48911373 %. Účastník řízení tedy celkové náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla ve výši [redacted] Kč rozdělil pro tepelnou energii ve výši [redacted] Kč a pro elektrickou energii ve výši [redacted] Kč.

Účastník řízení se k dělení společných nákladů na kombinovanou výrobu dále vyjádřil v přípisu označeném jako „*Vyjádření k podkladům rozhodnutí/ Návrh na doplnění dokazování/ Návrh na nařízení ústního jednání/ Doložení majetkových poměrů*“ ze dne 7. srpna 2020, č. j. 04274-63/2020-ERU, ve kterém popisuje, že při dělení nákladů na kombinovanou výrobu za rok 2016 postupoval obdobně jako v roce 2015, tedy že na základě technologické metody za použití předběžných dat vypočetl na konci roku 2015 koeficient rozdělení nákladů a dospěl k poměru 75,5 (teplo) : 24,5 (elektřina). Rozdělení nákladů bylo základem návrhu cen pro rok 2016. Představenstvo účastníka řízení následně návrh cen posoudilo z obchodního hlediska (výhodnost pro zákazníka). Takto stanovený koeficient v poměru cca 75,5 (teplo) : 24,5 (elektřina) byl účastníkem řízení uplatňován po celý rok 2016. Po skončení roku 2016 pak byla provedena kontrolní kalkulace nákladů dle technologické metody za použití skutečných dat za rok 2016. Tato kontrolní kalkulace určila skutečné procento dle technologické metody ve výši 85,9 % (teplo) a 14,1 % (elektřina), tzn., že koeficient rozdělení nákladů, který účastník řízení použil, byl nižší, než který vzešel z technologické metody.

V. Právní hodnocení

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ust. § 112 odst. 1 zákona odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty ode dne nabytí tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona, přičemž odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem

nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle zákona o cenách, tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přešupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přešupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přešupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 17 odst. 1 zákona o cenách obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přešupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Podle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přešupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přešupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přešupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání posuzovaných přešupků se použije právní úprava účinná v době spáchání přešupků, tj. právní úprava dle zákona o cenách, příp. správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přešupek dle zákona o odpovědnosti za přešupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přešupky účastníka řízení, kdy konstatuje, že zákon o cenách byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení novelizován, a to naposledy zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich a zákona o některých přešupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017 (dále jen „novelizovaný zákon o cenách“).

Jak zákon o cenách [v ust. § 16 odst. 1 písm. d)], tak i novelizovaný zákon o cenách vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 16 odst. 1 písm. d)] sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona. K samotné skutkové podstatě vytýkaných přešupků správní orgán uvádí, že dle zákona o cenách i dle novelizovaného zákona o cenách vždy platilo a platí, že sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen dle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona, je správním deliktem (přešupkem). Taktéž ust. § 6 zákona o cenách nedoznalo změny.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přešupky novelizovaného zákona o cenách není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činů, tj. zákonem o cenách. Správní orgán proto posoudil posuzovaná jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byla spáchána [tj. dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách].

V otázkách procesních bylo správním orgánem postupováno podle předpisů účinných v době rozhodování, tj. podle zákona o odpovědnosti za přestupky, případně subsidiárně dle správního řádu.

Podle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Podle ust. § 16 odst. 4 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, i dle ust. § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách se za přestupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách uloží pokuta ve výši až do 10 000 000 Kč, jestliže výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nelze zjistit nebo nepřiměřený majetkový prospěch nevznikl, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až f), odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 2 písm. b).

Zákon o cenách tedy za přestupek dle ust. § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle zákona o cenách, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání vytykaných přestupků postupoval dle části druhé Hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části V. Uložení správního trestu odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. I. Obecný právní rámec

Podle ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, Úřad (i) vykonává působnost při uplatňování, regulaci, sjednávání a kontrole cen v oblasti energetiky, (ii) vydává právní předpisy pro regulaci, sjednávání a kontrolu cen v oblasti energetiky a (iii) vydává rozhodnutí o regulaci cen včetně pravidel pro klíčování nákladů, výnosů a hospodářského výsledku regulovaných a neregulovaných činností.

Přestupku ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona.

Podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení (i) maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo (ii) maximálního podílu, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo (iii) závazného postupu při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ust. § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů

u účastníka řízení za rok 2015 bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie (tj. cenové rozhodnutí č. 2/2013), a za rok 2016 cenové rozhodnutí č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie, ve znění cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2015 ze dne 6. listopadu 2015, kterým se mění cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie (tj. cenové rozhodnutí č. 4/2015).

Z ust. bodu (1.1) cenového rozhodnutí č. 2/2013 i cenového rozhodnutí č. 4/2015 vyplývá, že se ceny tepelné energie regulují způsobem věcného usměrňování cen, přičemž do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty podle jiného právního předpisu (zákona o dani z přidané hodnoty).

Podle ust. bodu (1.2) cenového rozhodnutí č. 2/2013 a podle ust. bodu (1.3) cenového rozhodnutí č. 4/2015 se ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie rozumí ekonomicky oprávněné náklady (dle ust. § 2 zákona o cenách) nezbytné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle jiného právního předpisu, jímž je zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Zároveň jsou v příloze č. 1 cenového rozhodnutí uvedeny některé ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie včetně stanovení podmínek pro určení jejich výše.

Příloha č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013 v ust. bodu (2.8.1) stanovuje, že se „při kombinované výrobě elektřiny a tepla oddělují přímo přiřaditelné ekonomicky oprávněné náklady na tepelnou energii, a že se od společných ekonomicky oprávněných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla oddělují náklady na tepelnou energii postupem podle jiného právního předpisu nebo jiným věrohodným a kontrolovatelným způsobem. Jiným právním předpisem byla pro rok 2015 příloha č. 12 vyhlášky č. 436/2013 Sb., o způsobu regulace cen a postupech pro regulaci cen v elektroenergetice a teplárenství a o změně vyhlášky č. 140/2009 Sb. o způsobu regulace cen v energetických odvětvích a postupech pro regulaci cen, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 1 cenového rozhodnutí č. 4/2015 stanovuje, že se při kombinované výrobě elektřiny a tepla oddělují přímo přiřaditelné ekonomicky oprávněné náklady na tepelnou energii, a že se od společných ekonomicky oprávněných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla oddělují náklady na tepelnou energii postupem podle přílohy č. 4 tohoto cenového rozhodnutí nebo jiným věrohodným a kontrolovatelným způsobem.

Dále ust. bodu (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013 a cenového rozhodnutí č. 4/2015 (dále také souhrnně jako „cenová rozhodnutí“) stanovuje, že do ceny tepelné energie lze zahrnout pouze přímo přiřaditelné náklady a část společných nákladů, která souvisí s výrobou tepelné energie

Postup pro dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla se použije pro účely určení ekonomicky oprávněných nákladů v kalkulaci ceny tepelné energie. Smyslem dělení nákladů na část připadající na elektřinu a na část připadající na teplo je správné stanovení ceny elektřiny a tepla.

V. II. Právní posouzení skutků

Správní orgán má za nesporné, že účastník řízení v letech 2015 a 2016 podnikal na území města Tábor v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie, a to na základě licence na výrobu tepelné energie č. 310101524 a licence na rozvod tepelné energie č. 320101523. Účastník řízení tedy byl v těchto letech dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Tábor“, přičemž povaha jeho činnosti spočívala právě ve výrobě a dodávce tepelné energie z energetického zařízení pro teplárenskou výrobu pokrývající technologický proces výroby elektřiny a tepla z kombinované výroby.

V. II. I. Dělení společných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla za rok 2015

Z podkladů obsažených ve spise pod č. j. 08590-17/2017-ERU, 08590-18/2017-ERU a 08590-20/2017-ERU vyplývá, že do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2015 byly účastníkem řízení náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla děleny prostřednictvím rozdělovacích koeficientů (β_{st} a β_{se}) na elektřinu s hodnotou 32,98 % a na tepelnou energii s hodnotou 67,02 %. Účastník řízení tedy na základě takto stanovených rozpočitatelných koeficientů celkové náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla ve výši [REDAKCE] Kč rozdělil pro tepelnou energii ve výši [REDAKCE] Kč a pro elektrickou energii ve výši [REDAKCE] Kč.

Z opakovaných vyjádření účastníka řízení ve správním řízení ve vztahu ke způsobu dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla se vyplývá, že účastník řízení má za to, že jím stanovený způsob je věrohodný a kontrolovatelný, když jím provozované energetické zařízení je primárně určené k výrobě tepelné energie, a že je tvoří dva samostatné provozny TTA1a TTA2, preferovanější je levnější výroba tepelné energie z hnědého uhlí na kotli s největší účinností K1.7., na kterém se rozděluje objem tepelné energie metodou založenou na kalkulaci s minimálními parametry kotlů a turbín, které musí být v provozu, aby zajistily bezpečnou a spolehlivou dodávku tepelné energie. Tepelná energie vyrobená nad rámec provozního minima je kalkulována jako tepelná energie na elektřinu. Kalkulační model a z něho vycházející výpočet podílu množství vyrobeného tepla a elektřiny odpovídá technologickému uspořádání zařízení pro výrobu tepelné energie v provozovně Tábor. Dále uvádí, že výroba elektrické energie je neoddělitelně spjata s výrobou tepelné energie a je vynucená parametry zařízení primárně určeného pro dodávku tepelné energie, což podložil znaleckým posudkem.

Z ust. bodu (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013 účinného v roce 2015 pak ve své podstatě vyplývá, že náklady při kombinované výrobě elektřiny a tepla se oddělují postupem

- a) podle jiného právního předpisu, který pak stanoví příloha č. 12 vyhlášky č. 436/2013 Sb., o způsobu regulace cen a postupech pro regulaci cen v elektroenergetice a teplárenství a o změně vyhlášky č. 140/2009 Sb. o způsobu regulace cen v energetických odvětvích a postupech pro regulaci cen, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o způsobu regulace cen“), nebo
- b) jiným věrohodným a kontrolovatelným způsobem.

S ohledem na skutečnost, že účastník řízení v průběhu kontroly ani vedeného správního řízení netvrdil, že by při dělení nákladů postupoval způsobem stanoveným vyhláškou o způsobu regulace cen, zabýval se dále správní orgán, zda postup účastníka řízení lze považovat za věrohodný a kontrolovatelný, kdy obě podmínky musí být splněny současně.

Správní orgán však dospěl k závěru, že ani jedna z uvedených podmínek splněna nebyla, když, jak vyplývá z průběhu kontroly, účastník řízení několikrát změnil odůvodnění svého postupu při dělení nákladů, což se ve svém důsledku odrazilo i v průběhu kontroly Úřadu, resp. v jejím závěru, kdy se Úřad v rámci protokolu o kontrole č. K038117 zabýval účastníkem řízení uvedenou „obchodní metodou“, tj. postupem, který účastník řízení následně sám popřel a nahradil jej novým odůvodněním svého postupu. Správní orgán má za to, že již tato situace sama o sobě nasvědčuje nekontrolovatelnosti postupu účastníka řízení, a to bez ohledu na skutečnost, jak účastník řízení při dělení nákladů postupoval fakticky.

Správní orgán souhlasí s účastníkem řízení, že nebylo jeho povinností postupovat při dělení nákladů podle vyhlášky o způsobu regulace cen, byl to však účastník řízení, který měl mít jasně interně nastaven postup dělení nákladů. Skutečnost, kdy účastník řízení zjevně sám nevěděl, jakým způsobem byly náklady děleny, nemůže ve svém důsledku být přičtena v jeho prospěch.

Tzv. obchodní metodu účastníka řízení upravoval vnitřní účetní předpis (TTA-PP-012), v kapitole 4.2.1.1., který byl platný od 1. května 2015. Podle tzv. obchodní metody měl účastník řízení veškeré společné náklady, které nejsou pokryty prostřednictvím výnosu z prodeje elektrické energie zahrnovat do ceny tepelné energie. Tento způsob dělení společných nákladů nelze považovat za správný, resp. věrohodný, neboť neobsahuje žádná technická či ekonomická kritéria, ale veškeré náklady na kombinovanou výrobu nepokryté tržní cenou elektrické energie zahrnuje bez dalšího do ceny tepla, a to bez ohledu na to, jaké množství tepelné nebo elektrické energie bylo vyrobeno. Na základě této tzv. obchodní metody dělení společných nákladů by byla určující výše výnosu z prodeje elektrické energie, přičemž veškeré náklady nepokryté těmito výnosy by musely být pokryty výnosy z ceny tepla, tj. společné náklady by nebyly děleny prostřednictvím určité metody dělení společných nákladů, ale byly by určovány prostřednictvím ceny elektrické energie.

Účastník řízení zároveň v průběhu kontroly ani správního řízení neuvedl, jakým přesným způsobem dospěl k rozdělovacímu koeficientu na tepelnou energii v konkrétní hodnotě 0,670232673 s odkazem právě na technologické uspořádání provozovny, tj. postupem dělení nákladů, jež je účastníkem řízení prezentován v průběhu celého správního řízení. Z podkladů ve spise vyplývá, že tento koeficient vycházel právě z tzv. „obchodní metody rozdělení nákladů“ (blíže č. j. 08590-20/2017-ERU) a neměl s technologickým uspořádáním provozovny žádnou bližší spojitost.

Znalecký posudek předložený účastníkem řízení pak rovněž neobsahuje výpočet, kterým by bylo možno dojít k rozdělovacímu koeficientu na tepelnou energii v přesné hodnotě 0,670232673. Znalecký posudek ve svém závěru pouze odpovídá na položenou otázku, že „*vzorec pro výpočet podílu množství tepla vyrobeného na kotli K 1.7 odpovídá technologicky vynucené výrobě tepla*“, aniž by se však blíže zabýval hodnotami koeficientů, které použil při dělení nákladů účastník řízení právě při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v roce 2015. Jeho přílohu č. 2, tj. podklad pro zpracování znaleckého posudku, pak tvoří „*Směrnice pro stanovení metody dělení nákladů v kombinované výrobě tepla a elektřiny společností Teplárna Tábor, a.s.*“ (dále jen „Směrnice“), která byla předložena Úřadu právě až se znaleckým posudkem, tj. teprve po zahájení řízení o přestupku, a nadto je nedatovaná, tj. ani z této směrnice nevyplývá, zda byla využita při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie na rok 2015. Zároveň účastník řízení blíže ve svých vyjádřeních nevysvětlil,

proč tato Směrnice nebyla předložena Úřadu již v rámci prováděné kontroly. Jako taková se pak nutně samotná Směrnice jeví jako nevěrohodný podklad, což vyvolává pochybnosti i o závěrech samotného znaleckého posudku, jakkoliv mohl být na základě účastníkem řízení předložených podkladů řádně zpracován.

Správní orgán nerozporuje závěry předloženého znaleckého posudku, avšak ve svém důsledku zpochybňuje věrohodnost stanovení rozdělovacích koeficientů, kdy touto otázkou se znalecký posudek nezabývá. Obsahem znaleckého posudku je posouzení otázky, zda model a z něho vycházející výpočet nastavený pro výpočet podílu množství tepla vyrobeného na kotli K1.7 při technologicky vynucené výrobě pro zajištění spolehlivé dodávky tepla do CZT je v souladu s provozními a ekologickými parametry zdroje. Znalec při posuzování této otázky vycházel pouze z provozního řádu provozovny v Táboře předloženým účastníkem řízení. Znalecký posudek v délce necelých sedmi stran A4 popisuje účel vybudování energetických zařízení, technický popis fluidního kotle K1.7, úvahu o nejvýhodnějším provozu kotlů určených pro spalování hnědého uhlí a technické parametry minimálního průtoku výstupní páry, pod jejíž hodnoty tento kotel nesplňuje emisní podmínky. Znalecký posudek tedy neobsahuje žádný propočet či popis možného stanovení rozdělovacích koeficientů, který by vycházel z reálných hodnot parametrů kombinované výroby.

Správní orgán má za to, že postup při dělení nákladů má být věrohodný zejména v okamžiku jeho použití, tj. v daném případě při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie, a nemá být „zvěrohodňován“ až v průběhu řízení o přestupku.

Nad výše uvedené správní orgán podotýká, že postup výpočtu uvedený ve Směrnici je založen na kalkulaci s minimálními parametry kotlů a turbín pro zajištění bezpečné a spolehlivé dodávky tepelné energie v dané hodině, přičemž se teplo na tepelnou energii kalkuluje pro každou hodinu v roce na základě vzorce:

$$Y = X_1 + aX_2 + bX_3$$

kde:

Y - teplo na tepelnou energii

X_1 - dodávka tepelné energie do CZT na prahu provozovny (teplárny)

a - 0, pokud je X_1 max větší než minimální výkon K1.7, jinak je $a = 1$

X_2 - spotřeba tepelné energie na výrobu elektřiny na TG1

b - 0, pokud je X_1 max + aX_2 větší než minimální výkon K1.7, jinak je $b = 1$

X_3 - minimální přeměna Tepelné energie na elektřinu na turbíně TG2 a kondenzátoru

Z výše uvedeného vzorce pro dělení společných nákladů vyplývá, že účastník řízení do nákladů na tepelnou energii zahrnuje kromě množství vyrobené tepelné energie na prahu dotčené provozovny také množství tepelné energie na výrobu elektrické energie v protitlaké turbíně TG1, případně i v turbíně kondenzační TG2, a to v závislosti na minimální dodávce tepelné energie z fluidního kotle K1.7. Tedy, že do nákladu na tepelnou energii jsou promítány veškeré náklady v rámci kombinované výroby elektřiny a tepla až do okamžiku, kdy fluidní kotel K1.7 překročí své provozní minimum. Tepelná energie vyrobená nad rámcem provozního minima kotle je poté kalkulována jako tepelná energie na elektřinu. Tento postup dělení nákladů na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla má dle účastníka řízení reflektovat technické uspořádání dotčené provozovny.

Správní orgán k výše uvedenému uvádí, že takovýto způsob dělení společných nákladů na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla nelze považovat za věrohodný. A to s ohledem na skutečnost, že výroba tepelné energie je zatížená veškerými náklady na kombinovanou výrobu, a to až do okamžiku, kdy fluidní kotel K1.7 překročí své provozní minimum, bez ohledu na poměr, v jakém je vyráběná elektřina nebo teplo. Stejně tak je elektrická energie zatížená veškerými náklady na kombinovanou výrobu vznikajícími nad provozní minimum fluidního kotle K1.7, a to rovněž bez ohledu na poměr výroby elektřiny a tepla. Dále správní orgán uvádí, že účastník řízení provozuje kombinovanou výrobu elektřiny a tepla, a ve spojitosti s touto činností pobíral provozní podporu v roce 2015 ve výši ██████████ Kč a následně v roce 2016 ve výši ██████████ Kč, přičemž nelze veškeré náklady spojené s kombinovanou výrobou elektřiny a tepla uplatňovat do ceny tepelné energie, a to byť jen do určité výkonové hranice fluidního kotle bez ohledu na vyrobené množství elektřiny a tepla a bez zohlednění případných tržeb z jejich prodeje.

Z výše uvedeného rovněž vyplývá, že dokud kotel K1.7 nepřekročí provozní minimum, veškeré společné náklady na kombinovanou výrobu hradí odběratelé tepelné energie. Při klesajícím trendu odběru tepelné energie by tak v zásadě docházelo při zmenšujících se dodávkách tepelné energie k navyšování podílu nákladů do její ceny, jelikož častěji dochází k situaci (s ohledem na klimatické podmínky roku), kdy kotel K1.7 nepřekročí své provozní minimum. Tato metoda dělení společných nákladů by tedy vedla k tomu, že při snižující se spotřebě tepelné energie by rostly náklady na její dodávku. Účastník by tímto svým postupem přenášel na odběratele tepelné energie ekonomické důsledky svého rozhodnutí ohledně instalace a dimenzace svých zdrojů tepelné energie při kombinované výrobě.

Správní orgán k této skutečnosti dále uvádí, že ze souboru obsaženého ve spise pod č.j. 02111-111/2018-ERU označeného jako „*Teplárna Tábor 2015.xlsx*“ vyplývá, že v roce 2015 účastník řízení nedělil společné náklady na kombinovanou výrobu a veškeré náklady uplatňoval v ceně tepelné energie v dnech, kdy kotel K1.7 (32 t/h) nedosáhl minimální výkonové hranice. V kontrolovaném roce 2015 se jednalo o celkem 224 dní z 365 dní celoročního provozu energetického zařízení.

Tabulka č. 5: Přehled dnů, kdy byly veškeré náklady uplatňovány do ceny tepelné energie

Období roku 2016 od - do	Počet dnů v období
25.3. - 26.3.	2
10.4. - 12.4.	3
14.4. - 11.10.	181
15.10.-1.11.	18
6.11.-20.11	15
18.12.	1
18.12.-19.12	2
23.12.	1
26.12.	1
Celkem	224

V neposlední řadě správní orgán uvádí, že z regulačních výkazů za roky 2010 až 2014 obsažených ve spise pod č. j. 08590-26/2017-ERU vyplývá, že účastník řízení rozdělovací koeficienty od roku 2010, kdy proběhla kolaudace provozovny v Táboře, meziročně měnil o desítky procent, aniž by došlo v provozovně v Táboře k nějakým významnějším

technologickým změnám. Z regulačních výkazů dále vyplývá, že podíl výroby elektřiny za roky 2010 až 2014 značně vrostl, a že pro zajištění dodávek tepelné energie je celkově vyrobená tepelná energie využívána téměř jen z jedné třetiny, což neodpovídá rozdělovacím koeficientům, jak je stanovil účastník řízení ve výši na elektřinu 32,98 % a na tepelnou energii 67,02 %. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že rozdělovací koeficienty nemohly být stanovené na základě účastníkem tvrzené metody vycházející ze skutečného technologického uspořádání provozovny v Táboře, což potvrzuje skutečnost, že postup předložený účastníkem řízení v rámci správního řízení nebyl v rámci kalkulace výsledné ceny tepelné energie využit.

Vedle ust. bodu (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013 je dle ust. bodu (2.8.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013 umožněno dodavatelům tepelné energie také aplikovat způsob dělení nákladů, při kterém veškeré společné náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla jsou zahrnuty do kalkulace ceny tepelné energie a výnosy za prodej elektřiny anebo vnitropodnikové výnosy snižují proměnné a stálé náklady v kalkulaci ceny tepelné energie v takovém poměru, v jakém vznikly při kombinované výrobě elektřiny a tepla. Tento způsob dělení nákladů cenové rozhodnutí č. 2/2013 označuje za tzv. obchodní metodu a lze ji použít pouze u zdrojů do 1 MWe a v případě, kdy využití instalovaného elektrického výkonu zdroje činilo v předchozím kalendářním roce minimálně 2 200 hodin/rok. Užití tohoto způsobu dělení společných nákladů je tedy limitováno stanovenou horní hranicí elektrického výkonu (tj. do 1 MWe), kterou účastník řízení svými instalovanými zdroji o celkovém výkonu [REDACTED] MWe zcela překračuje, čímž mu podmínky tohoto bodu neumožňují aplikaci uvedeného způsobu dělení.

S ohledem na výše uvedené má správní orgán za to, že postup účastníka řízení při dělení nákladů nelze považovat za věrohodný ani kontrolovatelný, neboť metoda použitá účastníkem řízení není spolehlivá ani důvěryhodná a nelze jednoznačně ověřit, že k dělení společných nákladů došlo účastníkem řízení deklarovanou metodou, čímž účastník řízení porušil závazný postup při kalkulaci ceny.

Správní orgán opětovně uvádí, že účastník řízení nemusel použít k dělení společných nákladů metody dělení uvedené ve vyhlášce o způsobu regulace cen, ale mohl použít řadu jiných metod dělení společných nákladů, za předpokladu, že by byly exaktní a věcně podložené, což ostatně vyplývá i z relativně neurčitých pravidel pro dělení společných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla stanovených bodem (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013. Správní orgán pak považuje za nesporné, že existuje celá řada různých metod dělení společných nákladů, které splňují za určitých předpokladů podmínky věrohodnosti a kontrolovatelnosti. Každá z těchto rozdílných metod dělení společných nákladů pak může stanovit dělicí poměr mezi náklady připadající na elektřinu a teplo jiným způsobem. To ovšem neznamená, že určení jejich výše jiným způsobem závisí na libovůli účastníka řízení, který poměrem 71,3 % (pro tepelnou energii) stanoveným tzv. technologickou metodu dosáhl výrazného odklonu (cca 18,3 %) od poměrů (β_t 52,8 % a β'_t 53,2 %) stanovených metodou uvedené vyhlášce o způsobu regulace cen, jež stanoví koeficienty, na které jsou cenovým rozhodnutím kladeny takové požadavky, aby hodnota koeficientů byla věrohodná a kontrolovatelná pro určení odpovídajících cen energií a zamezení dotace jedné druhou. Z tohoto důvodu nelze přesně určit výši ekonomicky neoprávněných nákladů zahrnutých účastníkem řízení do ceny tepelné energie za rok 2015 a v důsledku tedy ani přesně určit nepřiměřený majetkový prospěch účastníka řízení. Na tomto místě je však vhodné podotknout, že samotný vznik nepřiměřeného majetkového prospěchu není znakem skutkové podstaty přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

V. II. II. Dělení společných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla za rok 2016

Z podkladů obsažených ve spise pod č. j. 01111-16/2019-ERU vyplývá, že do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 byly účastníkem řízení náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla děleny prostřednictvím rozdělovacích koeficientů na elektrickou energii s hodnotou 24,51 % a na tepelnou energii s hodnotou 75,49 %. Účastník řízení tedy na základě takto stanovených rozpočitatelných koeficientů celkové náklady na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla ve výši [REDAKCE] Kč rozdělil pro tepelnou energii ve výši [REDAKCE] č a pro elektrickou energii ve výši [REDAKCE] Kč.

Z vyjádření účastníka řízení během kontrolního i správního řízení vyplývá, že použil metodu dělení nákladů, která je plně v souladu s cenovým rozhodnutím, když použil metodu dělení společných nákladů, která vychází z technologického uspořádání zařízení pro výrobu tepelné energie v provozovně Tábor. Dále účastník řízení uvedl, že výroba elektrické energie je neoddělitelně spjatá s výrobou tepelné energie a je vynucena parametry zařízení primárně určeného pro dodávku tepelné energie, a že společné náklady vzniklé v souvislosti s provozem kombinované výroby jsou děleny rozdělovacími koeficienty, které odpovídají výši podílu množství vyrobeného tepla a vyrobené elektřiny.

Z ust. bodu (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 4/2015 účinného v roce 2016, pak ve své podstatě vyplývá, že náklady při kombinované výrobě elektřiny a tepla se oddělují postupem

- a) podle přílohy č. 4 cenového rozhodnutí č. 4/2015, nebo
- b) jiným věrohodným a kontrolovatelným způsobem.

S ohledem na skutečnost, že účastník řízení v průběhu kontroly ani vedeného správního řízení netvrdil, že by při dělení nákladů postupoval způsobem stanoveným vyhláškou o způsobu regulace cen, zabýval se dále správní orgán, zda postup účastníka řízení lze považovat za věrohodný a kontrolovatelný, kdy obě podmínky musí být splněny současně.

Správní orgán dospěl k závěru, že ani v roce 2016 nebyla, byť jediná, z výše uvedených podmínek splněna, a to s ohledem na skutečnost že z vyjádření účastníka řízení vyplývá, že v roce 2016 měl dělit společné náklady na kombinovanou výrobu podle metody vycházející ze Směrnice vypracované a správnímu orgánu předložené až v roce 2018 v rámci probíhajícího správního řízení sp. zn. OSR-02111/2018-ERU. Z podkladu obsaženého ve spise pod č. j. 01111-16/2019-ERU označeného jako „Příloha č. 2 – rok 2016 Rozdělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla- Teplárna Tábor, a.s.“ zase vyplývá, že pro rok 2016 měl účastník řízení použít k dělení společných nákladů nekalorimetrickou metodu dělení nákladů. Dále potom z vnitřního účetního předpisu (TTA-PP-012), který byl platný od 1. května 2015 a tedy závazným pro rok 2016, vyplývá, že účastník řízení měl společné náklady v roce 2016 dělit dle tzv. „obchodní metody“. Správní orgán má za to, že již tato situace, kdy si jednotlivé interní dokumenty účastníka řízení odporují a vůbec nekorespondují s tvrzením účastníka řízení o použití metody dělení nákladů uvedené ve Směrnici, nasvědčuje o nevěrohodném a nekontrolovatelném způsobu dělení společných nákladů. Správní orgán uvádí, že účastník řízení měl povinnost mít jasně interně nastaven postup dělení společných nákladů.

Tzv. obchodní metodu účastníka řízení upravoval vnitřní účetní předpis (TTA-PP-012), v kapitole 4.2.1.1. způsob dělení společných nákladů, podle tzv. obchodní metody měl účastník řízení veškeré společné náklady, které nejsou pokryty prostřednictvím výnosu z prodeje elektrické energie zahrnovat do ceny tepelné energie. Správní orgán tuto metodu dělení společných nákladů nepovažuje za věrohodnou (blíže viz kapitola V.II.I. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

Účastník řízení rovněž v průběhu kontroly ani správního řízení neuvedl, jakým přesným způsobem dospěl k rozdělovacímu koeficientu na tepelnou energii v konkrétní hodnotě 0,7548911373 s odkazem právě na technologické uspořádání provozovny, tj. postupem dělení nákladů, jež je účastníkem řízení prezentován v průběhu kontrolního a správního řízení. Z podkladů ve spise vyplývá, že tento koeficient vycházel právě z tzv. „obchodní metody rozdělení nákladů“ a neměl s technologickým uspořádáním provozovny žádnou bližší spojitost.

Způsob dělení společných nákladů uvedený ve Směrnici je založen na kalkulaci s minimálními parametry kotlů a turbín pro zajištění bezpečné a spolehlivé dodávky tepelné energie v dané hodině, přičemž se teplo na tepelnou energii kalkuluje pro každou hodinu v roce na základě vzorce:

$$Y = X_1 + aX_2 + bX_3$$

kde:

Y - teplo na tepelnou energii

X_1 - dodávka tepelné energie do CZT na prahu provozovny (teplárny)

a - 0, pokud je X_1/\max větší než minimální výkon K1.7, jinak je $a = 1$

X_2 - spotřeba tepelné energie na výrobu elektřiny na TG1

b - 0, pokud je $X_1/\max + aX_2$ větší než minimální výkon K1.7, jinak je $b = 1$

X_3 - minimální přeměna Tepelné energie na elektřinu na turbíně TG2 a kondenzátoru

Z výše uvedeného vzorce pro dělení společných nákladů vyplývá, že účastník řízení do nákladů na tepelnou energii zahrnuje kromě množství vyrobené tepelné energie na prahu dotčené provozovny také množství tepelné energie na výrobu elektrické energie v protitlaké turbíně TG1, případně i v turbíně kondenzační TG2, a to v závislosti na minimální dodávce tepelné energie z fluidního kotle K1.7., tedy že do nákladu na tepelnou energii jsou promítány veškeré náklady v rámci kombinované výroby elektřiny a tepla až do okamžiku, kdy fluidní kotel K1.7 překročí své provozní minimum. Tepelná energie vyrobená nad rámec provozního minima kotle je poté kalkulována jako tepelná energie na elektřinu. Tento postup dělení nákladu na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla má dle účastníka řízení reflektovat technické uspořádání dotčené provozovny.

Správní orgán se již v kapitole V.II.I tohoto rozhodnutí zabýval důvody, proč tuto metodu dělení nákladů nepovažuje za věrohodnou. Jedním z těchto důvodů je skutečnost, že výroba tepelné energie je zatížená veškerými náklady na kombinovanou výrobu, a to až do okamžiku, kdy fluidní kotel K1.7 překročí své provozní minimum, bez ohledu na poměr, v jakém je vyráběná elektřina nebo teplo. Stejně tak je elektrická energie zatížená veškerými náklady na kombinovanou výrobu vznikajícími nad provozní minimum fluidního kotle K1.7, a to rovněž bez ohledu na poměr výroby elektřiny a tepla.

Správní orgán k této skutečnosti dále uvádí, že ze souboru obsaženého ve spise pod č.j. 01111-16/2019-ERU označeného jako „*Teplárna Tábor 2016 výroba vč označení*“

vyplývá, že v roce 2016 účastník řízení nedělil společné náklady na kombinovanou výrobu a veškeré náklady uplatňoval v ceně tepelné energie v dnech, kdy kotel K1.7 (32 t/h) nedosáhl minimální výkonové hranice. V kontrolovaném roce 2016 se jednalo o celkem 195 dní z 334 dní celoročního provozu energetického zařízení.

Tabulka č. 6: Přehled dnů, kdy byly veškeré náklady uplatňovány do ceny tepelné energie

Období roku 2016 od - do	Počet dnů v období
21.2. - 22.2.	2
28. 3. - 1.4.	5
3.4. - 24. 4	22
29. 4. - 23. 6.	56
24. 7. - 9. 10.	78
11. 10. - 2. 11.	23
5. 11. - 6. 11.	2
8. 11 - 8. 11	1
22. 11. - 27. 11.	6
Celkem	195

Ve výše uvedených dnech roku 2016 byly tedy všechny společné náklady vznikající při kombinované výrobě uplatněny v ceně tepelné energie bez jakéhokoliv věrohodného dělení nákladů.

Účastník řízení rovněž v roce 2016 sestavil kalkulaci výsledné ceny tak, aby na každé úrovni předání odpovídala předběžně kalkulované ceně, rovněž rozdělovací koeficienty na dělení společných nákladů byly stanoveny jak v předběžné tak ve výsledné kalkulaci ceny stejně. Účastník řízení rovněž nevystavil odběratelům tepelné energie roční vyúčtování tepelné energie za rok 2016. Z výše uvedeného lze dovodit, že účastník řízení uplatňoval po svých odběratelích tepelné energie pouze předběžně stanovené ceny tvořené bez ohledu na skutečné náklady, které se měly v cenách tepelné energii promítnout. Tento postup účastníka řízení nelze považovat za věrohodný způsob kalkulačního propočtu ceny tepelné energie, neboť pouhá kalkulace předběžné ceny je založená jen na kvalifikovaném odhadu účastníka řízení, přičemž účastník řízení na začátku roku 2016 nemůže s ohledem na klimatické a jiné podmínky přesně odhadnout objem dodávek tepelné energie, ani výši společných nákladů vznikajících při kombinované výrobě, a tudíž ani nemůže přesně odhadnout, jaký bude poměr z těchto společných nákladů připadat na tepelnou energii.

S ohledem na výše uvedené má správní orgán za to, že postup účastníka řízení při dělení nákladů nelze považovat za věrohodný ani kontrolovatelný, neboť metoda použitá účastníkem řízení není spolehlivá ani důvěryhodná a nelze jednoznačně ověřit, že k dělení společných nákladů došlo účastníkem řízení deklarovanou metodou, čímž účastník řízení porušil závazný postup při kalkulaci ceny.

Správní orgán opětovně uvádí, že účastník řízení nemusel použít k dělení společných nákladů metody dělení uvedené ve vyhlášce o způsobu regulace cen, ale mohl použít řadu jiných metod dělení společných nákladů, za předpokladu, že by byly exaktní a věcně podložené, což ostatně vyplývá i z relativně neurčitých pravidel pro dělení společných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla stanovených bodem (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 4/2015. Správní orgán pak považuje za nesporné, že existuje celá řada různých metod dělení společných nákladů, které splňují za určitých předpokladů

podmínky věrohodnosti a kontrolovatelnosti. Každá z těchto rozdílných metod dělení společných nákladů pak může stanovit dělicí poměr mezi náklady připadající na elektřinu a teplo jiným způsobem. To ovšem neznamená, že určení jejich výše jiným způsobem závisí na libovůli účastníka řízení, který poměrem 85,9 % (pro tepelnou energii) stanoveným tzv. technologickou metodu dosáhl výrazného odklonu (cca 49,51 %) od poměrů (β_t 36,39 a β'_t 37,20) stanovených metodou uvedené v cenovém rozhodnutí, jež stanoví koeficienty, na které jsou cenovým rozhodnutím kladeny takové požadavky, aby hodnota koeficientů byla věrohodná a kontrolovatelná pro určení odpovídajících cen energií a zamezení dotace jedné druhou.. Z tohoto důvodu nelze přesně určit výši ekonomicky neoprávněných nákladů zahrnutých účastníkem řízení do ceny tepelné energie za rok 2016 a v důsledku tedy ani přesně určit nepřiměřený majetkový prospěch účastníka řízení. Na tomto místě je však vhodné podotknout, že samotný vznik nepřiměřeného majetkového prospěchu není znakem skutkové podstaty přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

V. III. Návrhy a námitky účastníka řízení a jejich vypořádání

Správní orgán považuje za důležité vypořádat se také s námitkami účastníka řízení vznesenými v rámci správního řízení sp. zn. OSR-02111/2018-ERU a správního řízení sp. zn. 04274/2020-ERU, příp. v rámci předcházejících kontrol.

V. III. I. K technologickému uspořádání provozovny

Účastník řízení uvádí, že z dokumentu popisujícího provozní konfiguraci kotlů a turbín v provozovně Tábor vyplývá, že metoda dělení nákladů výroby tepelné energie a elektřiny je odvozena od technologického uspořádání provozovny Tábor, že vychází z aktuální jednoznačné volby provozuschopné konfigurace kotlů a turbín v provozovně Tábor, která je nalezena zvláště pro každý den v roce. Provozuschopnost je definována schopností dodávat tepelnou energii zároveň při nejnižším i nejvyšším denním odběru tepelné energie bez změny konfigurace. Tím je zajištěna stabilita dodávky tepelné energie pro koncového zákazníka a náklady na zajištění bezpečné a spolehlivé dodávky tepelné energie jsou ekonomicky oprávněnými náklady v kalkulaci ceny tepelné energie, protože přímo souvisí s vykonávanou licencovanou činností a plnění povinností dodavatele tepelné energie, jak vyžaduje bod (2.8.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013 „*přímo přiřaditelné náklady a část společných nákladů, která souvisí s výrobou tepelné energie*“. V případě většího množství provozuschopných kombinací je vždy volena kombinace s nejnižšími celkovými náklady na výrobu tepelné energie. Množství tepla na teplo je definováno jako minimální množství tepla, které je potřeba k provozu výroby tepla při dané konfiguraci a pro konkrétní hodnotu tepla dodávaného do soustavy CZT v lokalitě „Tábor“ v příslušné hodině. Množství tepla na elektřinu je definováno jako rozdíl tepla na teplo a skutečného tepla vyráběného kotly, popř. tepla předpokládaného při plánování výroby tepla a elektřiny. Podstatným znakem je to, že jakékoliv menší množství tepelné energie, než je teplo na teplo odvozené podle této metody, by nestačilo k pokrytí spotřeby tepla v soustavě v lokalitě „Tábor“. To by vedlo k nedodržení sjednaných obchodních a technických podmínek ze strany dodavatele tepla a možným reklamacím ze strany odběratelů zejména technologické páry.

K výše uvedenému správní orgán uvádí, že instalovaná technologie kotle (K1.7) je konstrukčně limitována tak, že spodní výkonová hranice neodpovídá minimálním potřebám poptávky po tepelné energii na začátku a na konci topného období (vč. mimo otopného období) v cenové lokalitě „Tábor“, proto je z důvodu zajištění bezpečnosti dodávek

do soustavy CZT instalována kondenzační odběrová parní turbína (TG2). V daném zapojení je pak nezbytnou součástí tato kondenzační odběrová turbína (TG2), která oproti protitlaké parní turbíně (TG1), umožňuje zachovat minimální průtočné množství páry, čímž zajišťuje regulaci dodávaného tepelného výkonu prakticky v celém rozsahu potřeb, aniž by byl nějakým způsobem provoz instalovaného zdroje tepelné energie a turbíny (TG1) ohrožen. S rozsahem vyvedeného elektrického výkonu pro dosažení potřebného minimálního tepelného výkonu zdroje (kotle K1.7) pak počítá rovnice, která byla předmětem znaleckého posouzení ve vztahu k metodě dělení nákladů výroby tepelné energie a elektřiny, která měla být odvozena od technologického uspořádání provozovny Tábor.

Účastník řízení rozporuje závěry Úřadu o možnosti vyrábět prostřednictvím sériové sestavy turbín kromě kombinované výroby elektřiny a tepelné energie i výrobu elektřiny bez vazby na dodávky tepelné energie, byly vyvráceny znaleckým posudkem. V rámci správního řízení byl předložen znalecký posudek vypracovaný Ing. Milošem Vlachem, soudním znalcem, č. 001-001/2018 ze dne 29. června 2018, který byl vypracován ve vztahu k technologickému uspořádání zařízení na výrobu elektřiny a tepelné energie, neboť toto uspořádání má zásadní vliv na princip dělení nákladů na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla. Znalecký posudek prokazuje, že metoda rozdělení společných nákladů na teplo a elektřinu podle využití zařízení pro výrobu a bezpečnou a spolehlivou dodávku tepelné energie do lokality „Tábor“ používaná účastníkem řízení je metoda objektivní. Účastník řízení dále namítá, že znalec ve znaleckém posudku konstatoval, že model, respektive vzorec pro výpočet podílu množství tepla vyrobeného na kotli K1.7 odpovídá technologicky vynucené výrobě tepla pro spolehlivé zajištění dodávky tepla do CZT v Táboře. Účastníku řízení není známo, že by Úřad v řízení provedl jiné důkazy, které by vyvracely jeho tvrzení a závěry vyplývající ze znaleckého posudku, neboť se žádné takové důkazy ve správním spisu nenacházejí.

Správní orgán k uvedené námitce účastníka řízení uvádí, že znalecký posudek k takovému závěru nedospěl, kdy ve svém důsledku pouze odpovídá na otázku, zda „*vzorec pro výpočet podílu množství tepla vyrobeného na kotli K 1.7 odpovídá technologicky vynucené výrobě tepla pro spolehlivé zajištění dodávky tepla do CZT města Tábor a je v souladu s provozními a ekologickými parametry zdroje TTA1*“. Znalecký posudek pak potvrzuje, že vzorec svým způsobem počítá s existencí konstrukční minimální výkonové hranice kotle, kterou je nutné zachovat alespoň v minimální průtočném množství (32 t/h), jehož spodní hranice neodpovídá potřebám cenové lokality „Tábor“, a proto z důvodu připravenosti spolehlivé dodávky do CZT a zachování teplárenské výroby je (podle slov účastníka řízení) „technologicky vynucené“ nedosažený potřebný minimální tepelný výkon zdroje (kotle K1.7) vyvést na další instalované zdroje elektřiny (parní turbogenerátory TG1 a TG2).

Účastník řízení namítá, že použitá metoda dělení společných nákladů podle technologické metody dělení dále vykazuje nejvyšší účinnost využití tepla v palivu při současně nejnižších nákladech provozu, a vede tedy k dosahování nejnižší výsledné ceny pro koncového zákazníka, a to tím, že vychází ze skutečného technologického uspořádání provozovny Tábor a sleduje kritérium provozních konfigurací vždy dosahujících nejnižší možné celkové náklady na výrobu tepelné energie pro lokalitu „Tábor“, splňuje metoda užívaná účastníkem řízení i kritérium věrohodnosti.

Správní orgán k uvedené námitce účastníka řízení uvádí, že uplatněný vyšší poměr musí mít vždy negativní dopad na cenu tepelné energie, do které přenáší navíc mj. náklady související s palivem, které ve vztahu energetické metodě mělo souviset s výrobou elektřiny.

Za rok 2015 bylo účastníkem řízení dodáno na prahu teplárny odběratelům v cenové lokalitě „Tábor“ celkem (Q_{tep}) [redacted] tepelné energie, přičemž zároveň celková hodnota tepla spotřebovaného v parních turbínách (TG1 a TG2) k výrobě elektřiny (Q_{el}) byla ve výši [redacted], což je evidentně téměř 40% rozdíl v množství energie (ve formě páry) transformované do produktu elektřiny a tepla. Z celkového objemu paliva [redacted] tun spotřebovaného při kombinované výrobě by tedy při rovnocenné a přímo úměrné (věrohodné) váze odpovídalo množství [redacted] tun na tepelnou energii a [redacted] tun na elektřinu, nikoli avšak [redacted] tun na tepelnou energii a [redacted] tun na elektřinu, jak lze odvodit z poměru 67,02 %, který uplatnil účastník řízení při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v daném roce.

Následně za rok 2016 bylo účastníkem řízení dodáno na prahu teplárny odběratelům v cenové lokalitě „Tábor“ celkem (Q_{tep}) [redacted] GJ tepelné energie, přičemž zároveň celková hodnota tepla spotřebovaného v parních turbínách (TG1 a TG2) k výrobě elektřiny (Q_{el}) byla ve výši [redacted] GJ, tedy relativně obdobné množství energie (formě páry) transformované do produktu elektřiny a tepla. Z celkového objemu paliva [redacted] tun spotřebovaného při kombinované výrobě by tedy při rovnocenné a přímo úměrné (věrohodné) váze odpovídalo množství [redacted] tun na tepelnou energii a [redacted] tun na elektřinu, nikoli avšak [redacted] tun na tepelnou energii a [redacted] tun na elektřinu, jak lze odvodit z poměru 75,49 %, který uplatnil účastník řízení při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v daném roce.

Ve vazbě na uvedené lze jen uvést, že odběry tepelné energie v cenové lokalitě „Tábor“ mají vliv na celkovou účinnost zdroje, která klesá při snížení odběru tepla v soustavě CZT a je nutné současně zajistit zachování výroby elektřiny v režimu alespoň pro udržení minimálního průtočného množství páry dle konstrukčních požadavků instalovaného energetického zařízení.

Účastník řízení namítá, že objektivnost metody dělení nákladů užívané účastníkem řízení byla ověřena a revidovaná soudním znalcem. Předmětem znaleckého posouzení bylo posouzení věrohodnosti rozdělovacích koeficientů účastníka řízení. Znalec se vyjadřoval k tomu, zda výpočet rozdělovacích koeficientů nastavený pro výpočet množství tepla vyrobeného v kotli K1.7 odpovídá technologicky vynucené výrobě pro zajištění spolehlivé dodávky tepla do CZT. Znalec v znaleckém posudku potvrdil, že rozdělovací koeficienty stanovené podle modelu (technologická metoda) používaného účastníkem řízení jsou stanoveny objektivně a v přímé závislosti na technologicky nezbytné výrobě tepla pro dodávky do lokality Tábor.

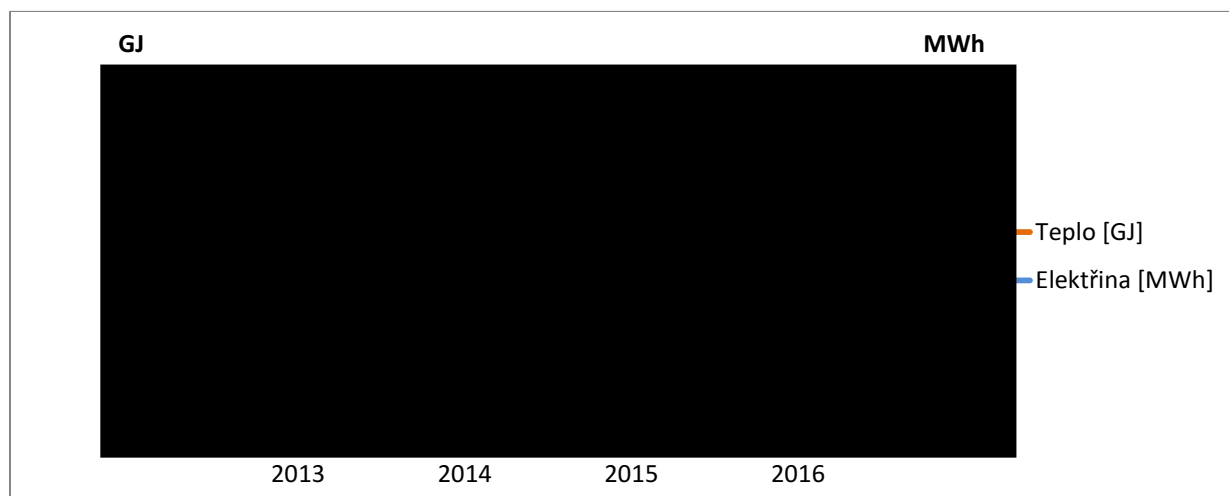
K této námitce správní orgán uvádí, že nerozporuje závěry předloženého znaleckého posudku, avšak ve svém důsledku zpochybňuje věrohodnost stanovení rozdělovacích koeficientů, kdy touto otázkou se znalecký posudek nezabývá. Znalecký posudek předložený účastníkem řízení pak neobsahuje výpočet, kterým by bylo možno dojít k rozdělovacímu koeficientu na tepelnou energii v hodnotách stanovených účastníkem řízení pro roky 2015 a 2016. Znalecký posudek ve svém závěru pouze uvádí, že „vzorec pro výpočet podílu množství tepla vyrobeného na kotli K 1.7 odpovídá technologicky vynucené výrobě tepla“, aniž by se však blíže zabýval hodnotami koeficientů, které použil při dělení nákladů účastník

řízení právě při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v roce 2015. Znalecký posudek tak pouze konstatuje, že vzorec svým způsobem počítá s existencí konstrukční minimální výkonové hranice kotle, kterou je nutné zachovat alespoň v minimálním průtočném množství (32 t/h).

Účastníku řízení není dále známo, že by Úřad provedl další dokazování, které by tyto závěry znaleckého posudku a tvrzení účastníka řízení vyvracely. Podle účastníka řízení znalec potvrdil, že rozdělovací koeficienty stanovené podle technologické metody používané účastníkem řízení jsou stanoveny objektivně a v přímé závislosti na technologicky nezbytné výrobě tepla pro dodávky do lokality Tábor. Úvahy na základě, kterých Úřad znalecký posudek neprovedl, jsou nepřezkoumatelné z důvodu jejich nesrozumitelnosti. Účastník řízení dále namítá, že co se týče zjištění obsažených v protokolu o kontrole K027319 na str. 18, tj. že technologické části sériově zapojených turbín jsou schopny v rámci provozního režimu vyrábět část elektrické energie bez vazby na užitečné teplo, je technicky možný, avšak ekonomicky nedává smysl, jelikož měrné variabilní náklady výroby elektřiny v tomto režimu vysoce převyšují tržní ceny elektřiny a vedly by k velké finanční ztrátě.

K této námitce správní orgán uvádí, že z výročních zpráv účastníka řízení je dále patrné, jak se odlišně vyvíjely za roky 2013 až 2016 dodávky elektřiny oproti tepelné energii (viz Graf), kdy meziročně prodej elektřiny v roce 2014 zaznamenal nárůst, ale prodej tepelné energie poklesl. Naopak v roce 2015 a 2016 došlo k poklesu prodeje elektřiny, přičemž prodej tepelné energie se zvýšil.

Graf: Vývoj dodávek tepelné energie a elektřiny od roku 2013 do roku 2016

Z funkčního celku provozovny „Základní závod – TTA 1“ a z vývoje dodávek elektřiny a tepla je tak nepochybné, že technologické části sériově zapojených parních turbín jsou schopny v rámci provozního režimu vyrábět elektřinu bez přímé závislosti na množství dodané tepelné energie. Přičemž základním principem kombinované výroby elektřiny a tepelné energie je podmínění výroby elektřiny poptávkou po tepelné energii. V daném případě pak nelze dojít k jinému závěru než, že poptávka po tepelné energii v cenové lokalitě musí určovat množství vyrobené elektřiny v teplárenském režimu, avšak výše uvedeného grafu nic nenasvědčuje tomu, že by ve sledovaném období existovala nějaká přímá závislost elektrického výkonu na dodávaném tepelném výkonu, tj. že by v dotčené cenové lokalitě průběh výroby elektřiny kopíroval průběh dodávané tepelné energie.

Účastník řízení také namítá, že výroba elektrické energie je neoddelitelně spjata s výrobou tepelné energie a je vynucena parametry zařízení primárně určeného pro dodávku tepelné energie, a že bez současné dodávky tepla není ekonomicky rentabilní. Účastník řízení postupoval jediným možným racionálním způsobem, když snižoval náklady na výrobu tepelné energie o tržby za prodej elektrické energie, neboť v takovém případě je zařízení provozováno s co nejvyšší účinností využití tepla v palivu, a že tento postup přinášel úsporu ve výsledné ceně tepelné energie, než kdyby bylo zařízení provozováno ryze ve výtopenkém režimu.

Správní orgán k výše uvedeným námitkám uvádí, že rentabilita technologického uspořádání provozovny nemůže být důvodem, který by ospravedlňoval postup účastníka řízení při dělení společných nákladů na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla. Účastník řízení může díky sériové sestavě turbín v provozovně v Táboře realizovat kromě kombinované výroby elektřiny a tepla také výrobu tepla bez vazby na elektřinu, což zajišťuje nezávislost dodávek tepelné energie na výrobě elektřiny. Při kombinované výrobě elektřiny a tepla je část nákladů na elektrickou energii přiřazována k nákladům tepla, kdy tržby z prodeje elektřiny pomáhají účastníkovi řízení pokrýt náklady na výrobu tepelné energie. Účastník řízení má povinnost řídit se platnými předpisy a rozdělovat náklady na společnou výrobu elektřiny a tepla věrohodným a kontrolovatelným způsobem, nikoliv způsobem, který se zakládá na podnikatelském rozhodnutí účastníka řízení k dosažení zisku.

Účastník řízení dále namítá, co se týče investic do kotle K1.7, že v roce 2004 se očekával nárůst spotřeby tepla v dalším období s ohledem na rozvojové plány, neexistoval tak výrazný tlak na úspory energií, klimatické podmínky nenaznačovaly možnosti teplejších zim a rovněž neexistovalo tolik reálných možností zajištění dodávek tepelné energie jiným způsobem, z čehož se dala předpokládat možnost připojení nových významných odběratelů tepelné energie. Hodnoceno s více než patnáctiletým odstupem se může zdát investice do kotle K1.7 jako naddimenzovaná, ale odpovídala tehdejšími strategickým záměrům, navíc se nejednalo o navýšení tepelného výkonu, ale o zachování instalovaného výkonu. Úřadu nepřísluší posuzovat racionálnost přijetí rozhodnutí o investicích, a pokud se takovými úvahami zabýval, musí rozhodnutí hodnotit z pohledu věcných a časových podmínek.

K této námitce správní orgán uvádí, že správní orgán neposuzuje v tomto rozhodnutí racionálnost investičních rozhodnutí účastníka řízení, ani z investičních rozhodnutí účastníka řízení nijak nevychází při svých hodnocení.

V. III. II. K samotnému postupu dělení společných nákladů

Účastník řízení v rámci správního řízení namítal, že v souladu s bodem (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí postupoval při dělení nákladů tzv. obchodní metodou, která měla základ v technologické metodě dělení nákladů. Princip této metody spočíval v tom, že výsledky, ke kterým dospěl na základě této technologické metody, následně obchodním rozhodnutím upravil. Odtud také pochází název „obchodní metoda“. Úřad přímo nerozporuje technologickou metodu jako takovou, nic mu tedy nebránilo porovnat výsledky stanovené na základě technologické metody s částkami, které použil účastník řízení při stanovení cen. Při takovém srovnání by Úřad musel dospět ke zjištění, že účastník řízení fakticky zahrnul do kalkulace ceny tepelné energie společné náklady v menším poměru, než by odpovídalo technologické metodě dělení nákladů.

Koeficient rozdělení nákladů pro rok 2015 účastník řízení vypočetl na konci roku 2014 při stanovení plánu dodávek tepla na základě technologické metody, přičemž podíl výroby na výrobu tepla a elektrické energie byl vypočten v poměru 67,02 (teplo) : 32,98 (elektřina). Poměr rozdělení nákladů se logicky odrazil do návrhu ceny tepla pro rok 2015, a to tak, že představenstvo účastníka řízení následně návrh cen obchodně posoudilo z hlediska výhodnosti pro zákazníka. Cena tepla pro rok 2015 pak byla představenstvem schválena za souhlasu všech zástupců akcionářů v představenstvu (tj. i zástupce Města Tábor, který měl a má blokační hlas) ve výši co nejnižší možné pro všechny zákazníky. Stanovený koeficient v poměru 67,02 (teplo) : 32,98 (elektřina) byl účastníkem řízení uplatňován po celý rok 2015. Po skončení roku 2015 byla provedena kontrolní výsledná kalkulace nákladů dle technologické metody za použití skutečných provozních dat za rok 2015. Tato kontrolní kalkulace ukázala, že koeficient rozdělení nákladů, který účastník řízení použil, tj. 67,02 % na teplo, byl nižší než koeficient, který vzešel z technologické metody, tj. 71,3 % na teplo.

Při dělení nákladů na kombinovanou výrobu za rok 2016 postupoval obdobně jako v roce 2015, tedy že na základě technologické metody za použití předběžných dat vypočetl účastník řízení na konci roku 2015 koeficient rozdělení nákladů a dospěl k poměru 75,5 (teplo) : 24,5 (elektřina). Rozdělení nákladů bylo základem návrhu cen pro rok 2016. Představenstvo účastníka řízení následně návrh cen posoudilo z obchodního hlediska (výhodnost pro zákazníka). Takto stanovený koeficient v poměru cca 75,5 (teplo) : 24,5 (elektřina) byl účastníkem řízení uplatňován po celý rok 2016. Po skončení roku 2016 pak byla provedena kontrolní kalkulace nákladů dle technologické metody za použití skutečných dat za rok 2016. Tato kontrolní kalkulace určila skutečné procento dle technologické metody ve výši 85,9 % (teplo) a 14,1 % (elektřina), tzn., že koeficient rozdělení nákladů, který účastník řízení použil, byl nižší, než který vzešel z technologické metody.

Správní orgán k této námitce uvádí, že má za to, jak ostatně uvedl už výše, že účastník řízení technologickou metodu dělení společných nákladů dále upravenou rozhodnutím představenstva do jím nazvané metody „obchodní“ při kalkulaci cen tepelné energie v letech 2015 a 2016 nepoužil, což vyplývá jak z neschopnosti účastníka řízení během kontroly provedené Úřadem tuto metodu věrohodně vysvětlit, z opakovaných změn podaného vysvětlení, tak i z interního prováděcího pokynu (TTA-PP-012) účastníka řízení, který uváděl jako metody dělení metodu kalorimetrickou a obchodní, přičemž obchodní metoda popsána v uvedeném interním prováděcím pokynu není metodou, která by vycházela z technického uspořádání provozovny v Táboře. V neposlední řadě o nepoužití technologické metody dělení nákladů svědčí i regulační výkazy, podle kterých účastník řízení meziročně dělicí koeficienty měnil, i když se technologické uspořádání provozovny v Táboře nezměnilo. Správní orgán má za to, že technologickou metodu dělení nákladů vytvořil účastník řízení až během zahájené kontroly ze strany Úřadu, tak aby přibližně odpovídala rozdělení společných nákladů v roce 2015 a 2016, což následně odůvodnil dílčími rozhodnutími představenstva v jednotlivých letech.

Účastník řízení rovněž namítá, že se Úřad mýlí, pokud dochází k závěru, že metoda dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla nemá oporu ve fyzikální podstatě společného procesu kombinované výroby energií v provozovně Tábor, a že metoda dělení nákladů používaná účastníkem řízení je tzv. obchodní metodou. Dále účastník řízení dodává, že obchodní metodu nepoužívá. Používaná metoda dělení nákladů při společné výrobě elektřiny a tepla není tzv. obchodní metodou ve smyslu bodu (2.8.2) přílohy č. 1 cenového

rozhodnutí č. 2/2013, ale že jim uplatněná metoda dělení nákladů při splnění všech předem stanovených podmínek dělí ve stanoveném poměru celkové náklady, čímž tato metoda vede ke kalkulaci nižší ceny tepelné energie, než by vycházela při použití obchodní metody podle bodu (2.8.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013. Na ekonomiku provozovny v Táboře má vliv pouze tržba z dotížení kondenzační turbíny, tj. navýšení množství páry do kondenzace, což se ekonomicky vyplácí při ceně elektřiny vyšší než náklady na výrobu této dodatečné páry. Tato tržba vylepšuje celkovou ekonomiku teplárny, avšak algoritmus dělení nákladů ji nějak nezohledňuje, pouze tyto náklady na výrobu páry přiřazuje výrobě elektřiny. Z výše uvedeného podle účastníka řízení logicky vyplývá, že účastníkem stanovené dělení společných nákladů se nezakládá na obchodní metodě, neboť nebyly do ceny tepelné energie zahrnuté veškeré náklady na společnou výrobu elektřiny a tepla, jak stanovuje bod (2.8.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013.

K uvedeným námitkám správní orgán uvádí, že souhlasí s účastníkem řízení v tom, že jím použitá metoda dělení společných nákladů není obchodní metodou podle (2.8.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013. Tato skutečnost vyplývá již z protokolu o kontrole K038117, ve kterém je na několika místech konstatováno, že je z předložených dokladů zřejmé, že účastník řízení v roce 2015 neuplatnil způsob dělení společných nákladů uvedený v bodě (2.8.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013 tj. obchodní metodu, byť v souvislosti s dělením společných nákladů použil stejného označení „obchodní metoda“ pro svůj jiný způsob výpočtu rozdělovacích koeficientů. Správní orgán pak příliš nerozumí argumentaci účastníka řízení, který svůj postup dělení nákladů nejdříve označí za obchodní metodu, byť ne ve smyslu ust. bodu (2.8.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013, a následně vytýká Úřadu, že tento používá jím uvedené označení. Správní orgán k této námitce uzavírá, že bez ohledu na označení metody, resp. použitého postupu účastníkem řízení, se tento jeví jako nevěrohodný a nekontrolovatelný.

Účastník řízení dále namítal, že Úřad dovozuje své závěry pouze z toho, že účastník řízení nedodal kontrolujícím pracovníkům ucelenou kodifikovanou podobu používané metody rozdělení nákladu za rok 2015 na společnou výrobu elektřiny a tepla, neboť takový manuál v hmotné podobě nemá, ale že má postupy zpracované v controllingovém systému, a že z vysvětlení poskytnutého kontrolujícím pracovníkům způsob dělení nákladu jasně vyplýval, pokud Úřad nepostačovalo zdůvodnění postupů, které účastník kontrolujícím pracovníkům poskytl, měl požádat účastníka o doplnění k vyjádření. Dále namítal, že odůvodnění postupu výpočtu rozdělovacích koeficientů účastník řízení opakovaně neměnil, jen zpřesňoval, a Úřad v napadeném rozhodnutí rezignoval na hodnocení technologické metody rozdělení nákladů a posuzoval pouze schopnost účastníka řízení tuto metodu vysvětlit, a dále že jsou jeho vyjádření komplementární a tvoří jeden celek, že jasně deklaroval během kontroly a správního řízení, že nepostupoval podle energetické metody a že se snažil použitou metodu dělení popsát po věcné stránce, přitom není podstatné, jak svůj způsob dělení nákladů nazýval.

K této námitce správní orgán uvádí, že účastník řízení měl celou řadu příležitostí se k dělení nákladů a stanovení rozpočitatelných koeficientů v rámci kontrolního i správního řízení vyjádřit, čehož také využil například v přípisě označeném jako „*Komentář - podklady k cenové kontrole ERÚ*“ č. j. 08590-3/2017-ERU (dále také jen „*Komentář - podklady k cenové kontrole ERÚ*“), dále také během ústního jednání ve věci podání informací k rozdělovacím koeficientům, které se uskutečnilo dne 3. listopadu 2017, a o kterém byl vyhotoven zápis z jednání č. j. 08590-17/2017-ERU (dále také jen „*ústní jednání*“), nebo v přípisě označeném jako „*Námitky kontrolované osoby k protokolu o kontrole ze dne*

6. prosince 2017“ č. j. 08590-24/2017-ERU (dále také jen „Námítky kontrolované osoby“) a nakonec v doplnění rozkladu. Účastník řízení ve svých vyjádřeních své vysvětlení dělení společných nákladů a stanovení metody výpočtu rozdělovacích koeficientů několikrát změnil.

V Komentáři – podklady pro cenovou kontrolu ERU účastník řízení uvádí, že „TTA na základě požadavku akcionáře přistoupila k rozdělování vybraných nákladů v průběhu roku kalorimetrickou metodou. Toto předběžné rozdělení se týká nákladu na spotřebu hnědého uhlí, na spotřebu vápence a na poplatky na ukládání popílku. Při zpracování výsledné kalkulace se k tomuto rozdělení nepřihlíží a do rozdělení dle obchodní metody vstupují celkové náklady na spotřebu uhlí, spotřebu vápence a na poplatky na uložení popílku.“ tuto metodu dělení nákladu účastník řízení potvrzuje i ve svém přípisu označeném jako „Odpověď na Vaši žádost o poskytnutí podkladů a informací“, ze dne 6. září 2017 č. j. 08590-6/2017-ERU.

Během ústního jednání, účastník řízení uvedl, že dělicí koeficienty „vychází ze stanovených cen vyráběných komodit a plánovaných zisků, které byly navrženy přibližně v poměru 2/3 na tepelnou energii a 1/3 na elektrickou energii“.

V námítkách kontrolované osoby se účastník řízení k rozdělovacím koeficientům opět vyjádřil, a to tak že vycházejí ze skutečného technologického uspořádání provozovny v Táboře, která je primárně projektována a konstruována na výrobu tepelné energie, čemuž má odpovídat stanovení rozpočitatelných koeficientů pro elektřinu 32,98 % a pro tepelnou energii 67,02 %. A nakonec v doplnění rozkladu účastník řízení uvedl, že rozdělovací koeficienty stanovené na základě technologického uspořádání provozovny představenstvo ještě následně obchodně upravilo pod úroveň, která vzešla z technologické metody

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení se ke způsobu dělení společných nákladů za rok 2015 během kontrolního i správního řízení několikrát vyjadřoval, přičemž způsob dělení společných nákladů z vysvětlení jasně nevyplýval, neboť účastník řízení své vysvětlení způsobu dělení společných nákladů a stanovení rozdělovacích koeficientů třikrát změnil. Namísto toho však mohl Úřadu již v rámci kontroly předložit Směrnici předloženou v rámci znaleckého posudku, což však neučinil.

Účastník řízení namítá, že několik dnů až týdnů před vlastní dodávkou tepla je obvykle známa optimální konfigurace kotlů a turbín, která je určena na základě budoucích předpokládaných odběrů tepla z teplárny. Velikost výroby elektřiny na kondenzačních odběrových turbínách v případě jejich zapojení do provozu se dále řídí dle porovnání dotěžovacích nákladů (tj. nákladů na výrobu dodatečné páry navýšených o cenu nákupu emisních povolenek) a cen elektřiny. V hodinách, ve kterých existuje poptávka po elektrické energii, jejíž cena převyšuje dotěžovací náklady kondenzační turbíny, je ekonomicky výhodné navýšit výrobu, elektřinu prodat na trhu za tržní cenu a tržby započíst na náklady výroby tepelné energie a elektřiny. Dochází tedy k tomu, že produkcí elektřiny v těchto hodinách se sníží celkové náklady na výrobu tepelné energie. V hodinách s cenou elektřiny nižší je kondenzační turbína provozována s minimálním přípustným výkonem a pochopitelně také s ekonomickou ztrátou.

Správní orgán k uvedené námítce účastníka řízení uvádí, že není pochyb, že při kombinované výrobě elektřiny a tepla dochází k současné produkci elektrické a tepelné energie pro odlišné skupiny odběratelů. Na rozdíl od teplárenství neexistuje na trhu s elektřinou regulace ceny za komoditu a v principu poptávka po elektrické a tepelné energii

spolu nesouvisí. Trh s elektřinou je plně konkurenční a orientován na odběratele, kteří mají možnost si vybrat před zahájením dodávek dodavatele s nejnižší nabízenou cenou. Účastník řízení má povinnost řídit se platnými předpisy a rozdělovat náklady na společnou výrobu elektřiny a tepla věrohodným a kontrolovatelným způsobem, nikoliv způsobem, který se zakládá na obchodní strategii v rámci volby energetického odvětví, do kterého bude v důsledku snižování odběru tepelné energie (v rámci klimatických změn) přenášet náklady připadající na výrobu elektřiny, jejíž produkcí umožňuje zachovat konstrukčně potřebný minimální tepelný výkon zdroje (kotle K1.7). Vyrobena tepelná energie byla využita v cenové lokalitě „Tábor“ bez ohledu na poměr výroby elektřiny a tepla, což se výrazně odchyľuje od rozdělovacích koeficientů, jak je účastník řízení stanovil prostřednictvím technologické metody pro tepelnou energii a pro elektřinu, kterou ve výsledku nepoužil pro kalkulaci výsledné ceny tepelné energie, neboť uplatnil poměr pro tepelnou energii s hodnotou, se kterou sestavil kalkulaci výsledné ceny tepelné energie ve stejné výši jako předběžnou cenu tepelné energie, tj. ceníkovou cenu.

V dané věci zároveň nelze odhlédnout od toho, že účastník řízení si byl vědom skutečnosti, že si zvolil jiný způsob dělení nákladů než způsob konkrétně stanovený cenovým rozhodnutím. A pokud tedy určil stanoveným postupem (technologickou metodou) poměr rozdělení společných nákladů na kombinovanou výrobu, měl tento postup také dodržet, kdy ust. bodu (2.8.3) cenového rozhodnutí uvádí, že zvolený způsob dělení společných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla je v průběhu kalendářního roku neměnný. Cenové rozhodnutí tak prostřednictvím ust. bodu (2.8.3) neumožňuje dodavateli tepelné energie při kalkulaci jakkoliv měnit číselné poměry (určené k dělení společných nákladů při kombinované výrobě). Pokud se účastník řízení rozhodl kalkulovat výslednou cenu tepelné energie ve stejné výši jako předběžnou cenu tepelné energie (tzv. ceníkovou), měl možnost tak učinit prostřednictvím položky zisku.

Účastník řízení namítá, že jím stanovené koeficienty nejsou v rozporu s obvykle stanovovanými způsoby dělení nákladů, a to zejména z důvodu že účtovaná cena se nevymyká ceně tepla účtované v České Republice v obdobných lokalitách.

K této námitce účastníka řízení správní orgán uvádí, že rozsah cen za tepelnou energii je v České Republice poměrně široký, neboť podmínky jednotlivých tepelných zdrojů jsou různé, liší se zejména v používaném palivu nebo stáří provozovny. Díky tomu do ceny za tepelnou energii u jiných dodavatelů tepelné energie mohou vstupovat různé náklady v rozdílné výši, a stanovování cen a metod dělení nákladů je tím u každého dodavatele tepelné energie značně odlišné.

Účastník řízení dále namítá, že konečné ceny tepla a způsoby dělení nákladů ostatními teplárnami má Úřad jako dohledový orgán k dispozici, ale pro účely svého posouzení je nepoužil, což způsobilo neodstranitelnou vadu v řízení, protože nelze určit, že účastník řízení cenové předpisy porušil.

K této námitce správní orgán uvádí, že komplexní informace o způsobu dělení společných nákladů ostatních dodavatelů tepelné energie k dispozici nemá a neměl. Způsob dělení společných nákladů je předmětem kontrol prováděných u jednotlivých dodavatelů tepelné energie, přičemž kontroly jsou jediným zdrojem informací Úřadu o způsobech dělení společných nákladů u jednotlivých odběratelů tepelné energie. Správní orgán nesouhlasí s účastníkem řízení v tom, že by se nedalo určit, že došlo k porušení cenových předpisů. Správní orgán v tomto rozhodnutí popsal a dokázal, jak účastník řízení cenové předpisy svým

postupem porušil, a porovnání se způsoby dělení nákladů a konečných cen ostatních dodavatelů tepelné energie nepovažuje správní orgán za věcné a přínosné, neboť u ostatních dodavatelů tepelné energie mohou být do ceny tepelné energie promítnuté značně rozdílné skutečnosti než u účastníka řízení.

Účastník řízení dále namítá, že stanovení výše koeficientů je kontrolovatelné, protože lze zkontrolovat, zda s výši koeficientů bezdůvodně během jednoho zúčtovacího období zcela diskrétně pohyboval. Zároveň je věrohodné, protože lze ověřit, že jejich rozdělení zásadně nevybočuje ve vztahu k ostatním obdobným provozům.

Správní orgán k této námitce uvádí, že se neztotožňuje s takovým výkladem pojmu věrohodný a kontrolovatelný dle bodu (2.8.1.) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí. Pojem kontrolovatelný nelze interpretovat pouze jako neměnnost rozdělovacího koeficientu během zúčtovacího období, ale kontrolovatelná je metoda, podle které je ověřitelné, že účastník řízení použil jim deklarovanou metodu dělení společných nákladů, která je věrohodná. Rovněž za věrohodnou metodu dělení společných nákladů nelze chápat metodu, která nevybočuje ve vztahu k jiným provozům, ale takovou metodu dělení nákladů, která bude představovat spolehlivý a důvěryhodný způsob dělení společných nákladů.

Účastník řízení namítá, že s přihlédnutím k rozhodovací praxi Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu by měla být možnost oddělit náklady na tepelnou energii jiným věrohodným a kontrolovatelným způsobem vykládána extenzivně, a že možnost extenzivního výkladu ve prospěch povinného subjektu platí o to více, pokud dotčené ustanovení o způsobu dělení společných nákladů je neurčité a Úřad zároveň nezveřejnil žádné dodatečné pokyny. Tento argument je podle účastníka řízení relevantní s ohledem na zásadu správního práva *in dubio pro mitius*.

K této námitce správní orgán uvádí, že dotčená ustanovení jsou interpretována extenzivně a v souladu se zásadou *in dubio pro mitius*, i přesto má však správní orgán za to, že účastník řízení spáchal 2 přestupky podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, když nedělil společné náklady na tepelnou energii podle metody (způsobem), která by byla věrohodná a kontrolovatelná, když mimo jiné v průběhu kontroly nebyl schopen metodu společných nákladů vysvětlit a během správního řízení doložit ve znaleckém posudku metodu dělení společných nákladů, která se nedá považovat za věrohodnou, viz kapitola V. II. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Účastník řízení dále namítal, že cenové rozhodnutí dovoluje dodavateli tepelné energie společné náklady při kombinované výrobě elektřiny a tepla zahrnovat do ceny tepelné energie v rozsahu, který odpovídá, buď tzv. energetické metodě anebo jinému věrohodnému a kontrolovatelnému způsobu dělení nákladů. Podle účastníka řízení měl tedy Úřad při posuzování metody použité na dělení nákladů při kombinované výrobě provést pouze výpočet podle tzv. energetické metody, ale rovněž si učinit úsudek o tom, jaký jiný postup dělení společných nákladů je věrohodný a kontrolovatelný, a současně provést výpočet podle takového jiného věrohodného a kontrolovatelného způsobu. Tímto postupem by Úřad podle účastníka řízení měl posoudit, která metoda je pro účastníka řízení výhodnější, neboť Úřad je povinen vyhledávat ve správním řízení důkazy nejen v neprospěch ale i v prospěch účastníka řízení. S tímto pak úzce souvisí i potencionální nepřiměřený majetkový prospěch účastníka řízení. V důsledku aplikace tzv. energetické metody by se účastník jak v roce 2015, tak 2016 dostal do ztráty v řádu desítek milionů Kč, protože by objektivně neměl pokryté náklady na výrobu a dodávku tepelné energie a skutečně vzniklé náklady spojené s výrobou

a dodávkou tepelné energie by se mu nevrátily, ani kdyby účastník rezignoval na vytváření jakéhokoliv zisku ze své činnosti, přestože by jej do ceny tepelné energie kalkuloval.

Jak již správní orgán uvedl výše, je nesporné, že existuje celá řada různých metod dělení společných nákladů, které splňují za určitých předpokladů podmínky věrohodnosti a kontrolovatelnosti. Každá z těchto rozdílných metod dělení společných nákladů pak může stanovit dělicí poměr mezi náklady připadající na elektřinu a teplo jiným způsobem a s jiným výsledkem. Z tohoto důvodu nelze přesně určit přesnou výši ekonomicky neoprávněné náklady zahrnuté účastníkem řízení do ceny tepelné energie. Tento názor správního orgánu pak koresponduje i s názor odvolacího orgánu a správní orgán nevyčísluje podíl nákladů vstupujících do ceny tepelné energie na základě energetické metody a ani od tohoto výpočtu neodvozuje výši udělené pokuty.

V. III. III. K poškozeným

Účastník řízení ve vztahu k nárokům uplatněných poškozenými namítal, že veškeré údajné nároky na náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení byly vyčísleny výhradně na základě sugestivní výzvy Úřadu, která u poškozených vyvolala dojem, že skutečně byli poškozeni, a to dříve než vůbec bylo vydáno rozhodnutí. Aby vyjádření nároků poškozených měla vypovídající hodnotu, muselo by jim předcházet pravomocné rozhodnutí Úřadu o tom, v jaké míře účastník řízení předražil své ceny.

K této námitce účastníka řízení správní orgán uvádí, že smyslem přiznání účastenství osobám, které uplatnily svůj nárok na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení v řízení o přestupku, resp. nově v zákoně zakotvené povinnosti správních orgánů potenciálně poškozené vyrozumět o jejich oprávnění uplatnit v řízení o přestupku svůj nárok na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení, zcela jistě nebylo zakotvení oprávnění potenciálně poškozených přihlásit se až v okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je konstatována vina obviněného z přestupku, tj. v okamžiku, kdy je již řízení pravomocně skončeno a nelze již v řízení o přestupku rozhodovat o nároku na náhradě škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení v souvislosti se spácháním přestupku. Tyto úvahy by vedly k popření celé konstrukce tzv. adhezního řízení v rámci řízení o přestupku, resp. by zcela vyloučily možnost aplikace ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky týkající se poškozených a rozhodování o náhradě škody a o vydání bezdůvodného obohacení.

K námitce účastníka řízení, že poškození vyčíslili své domnělé nároky po zpřístupnění neveřejných údajů z kontrolního spisu ze strany Úřadu a podle jednotného vzoru, ve kterém neprokázali vznik tvrzené škody a její výši, správní orgán uvádí, že ve správním spisu nejsou obsaženy žádné utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti. Správní orgán uvádí, že nikdo z poškozených nevyužil svého práva nahlížet do výše uvedených spisů, a ani o obsahu výše uvedených spisů nebyl ze strany Úřadu jinak informován. Řada poškozených díky této skutečnosti nebyla schopna výši svých nároků na náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení vůbec stanovit, a to ani odhadem.

Účastník řízení dále namítá, že nejsou splněny kromě formálních předpokladů ani další předpoklady pro prokázání nároku na náhradu vzniklé škody. Velká část údajně „poškozených“ uplatnila svůj nárok ve vztahu k výsledné ceně tepelné energie za rok 2015 prostřednictvím jednotného vzoru, který byl připraven neznámým subjektem a dokládá koordinaci mezi touto částí údajně poškozených. Vznesené nároky pak obsahují pouze obecné

zdůvodnění situace, kdy tzv. poškozený podle podkladů poskytnutých nebo zpřístupněných Úřadem spočítal určitou částku a tvrdí, že se jedná o škodu, kterou mu způsobil účastník řízení. I ohledně nároku na náhradu škody v tzv. adhezním řízení je však poškozený povinen prokázat vznik tvrzené škody a její výši, a to včetně kauzální souvislosti a právního titulu, na jehož základě tvrdí, že za tvrzenou škodu je odpovědný účastník řízení. Dále tvrzení, že poškozenému škoda vznikla, a prokázání vzniku škody, jsou dvě různé záležitosti, kdy například společnost BYTES Tábor, s.r.o., tvrdí, že jí za rok 2015 vznikla škoda ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH. Vzniklou škodu však společnost BYTES Tábor, s.r.o., nijak nedokládá. Je přitom pravděpodobné, že společnost BYTES Tábor, s.r.o., jakožto dodavatel tepelné energie svým zákazníkům zahrnuje náklady na pořízení tepelné energie do své kalkulace ceny tepelné energie a dodávky tepelné energie za jím kalkulovanou cenu zákazníkům také vyfakturovala a zákazníci ji uhradili.

K uvedeným námitkám účastníka řízení správní orgán uvádí, že přisvědčuje účastníku řízení ohledně nepřesného vyčíslení škody ze strany poškozených, kdy řada uplatněných nároků na náhradu škody nebyla vyčíslena vůbec a řada byla vyčíslena pouhým odhadem. Uplatněnými nároky poškozených se pak správní orgán zabývá v části VIII. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. III. IV. K původně uložené pokutě

Účastník řízení k pokutě uložené zrušeným rozhodnutím Úřadu č. j. 02111-199/2018-ERU ze dne 29. července 2019 ve výši 71 402 130 Kč uvedl, že tato by pro něj měla likvidační účinek, nedisponuje žádnými jinými prostředky, např. ve formě nerozděleného zisku s předchozích let, což je důsledek vysoce konkurenčního prostředí trhu s tepelnou energií, a faktu že se účastník řízení snaží udržovat cenu tepelné energie pouze v nákladové úrovni. Dále uvedl, že úvahy Úřadu o nabytí nepřiměřeného majetkového prospěchu v desítkách milionů korun, kterým by pokutu zaplatil, jsou mylné. K tomu, aby mohl zaplatit vyměřenou pokutu ve výši 71 402 130 Kč, by musel využít téměř veškerá svá oběživa, z nichž některá nemusí být ani dost likvidní. Jelikož by musel k zaplacení pokuty využít veškeré své peněžní prostředky a prodej svého majetku, nemohl by dále pokračovat ve výrobě.

K těmto námitkám správní orgán uvádí, že pokuta uložená rozhodnutím správního orgánu č. j. 02111-199/2018-ERU ze dne 29. července 2019 byla zrušena rozhodnutím odvolacího orgánu rozhodnutím o podaných rozkladech č. j. 02111-233/2018-ERU ze dne 25. února 2020, neboť byla odvozena od použití energetické metody dělení společných nákladů. Pokuta uložená v tomto rozhodnutí je uložena ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, kdy nepřiměřený majetkový prospěch účastníka řízení nelze přesně vyčíslit v důsledku možnosti použití více metod dělení společných nákladů. Správní orgán má za to, že uložena pokuta v uvedené výši nemůže být pro účastníka řízení likvidační, kdy blíže se její výši zabývá částí VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. III. V. Další námitky

Účastník řízení namítá, že nepředložení kalkulace výsledných cen tepelné energie odběratelům tepelné energie v situaci, kdy nedošlo k ani k přeplatku ani nedoplatku ve srovnání s již fakturovanými cenami, nemůže být důvodem pro zpochybnění věrohodnosti použité metody dělení nákladů, neboť s ní nijak nesouvisí. Dále účastník řízení namítá, že provedl kalkulaci ceny tepelné energie, při které stanovil minimální provozní konfiguraci,

a z této stanovil ceny tepelné energie pro daný rok. Zvolená konfigurace se potvrdila i při skutečném provozu v průběhu roku 2016. Při přepočítání koeficientu dělení společných nákladů na teplo a na elektřinu vyšel poměr na teplo méně výhodně než poměr stanovený před začátkem roku 2016. Z marketingových důvodů takto vzniklý nedoplatek nebyl uplatňován u odběratelů tepelné energie, a proto nebylo provedeno se spotřebiteli tepelné energie vyúčtování výsledné ceny tepelné energie, neboť cenovým rozhodnutím není stanovená povinnost provádět se zákazníky vyúčtování výsledné ceny tepelné energie, ale pouze stanovuje, jakým způsobem se má kalkulace výsledných cen tepelné energie provést. Jestliže výsledná cena tepelné energie vychází vyšší oproti předběžné ceně tepelné energie, může se dodavatel energií rozhodnout neuplatňovat tuto vyšší cenu za tepelnou energii, aniž by byl za tento postup učiněný ve prospěch účastníka řízení sankcionován. Pokud je tedy výsledná cena kalkulovaná ve stejné výši jako předběžná cena, povinnost fakturace výsledné ceny tepelné energie nevzniká, neboť není co fakturovat.

K těmto námitkám správní orgán uvádí, že účastník řízení jako dodavatel tepelné energie má povinnost dle ust. § 76 odst. 2 energetického zákona vyúčtovat dodávku tepelné energie v souladu s prováděcím právním předpisem, kterým je vyhláška č. 70/2016 Sb. o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích (dále jen „vyhláška“). Podle ust. § 16 odst. 1 vyhlášky dodavatel tepelné energie provádí odběrateli bezplatně vyúčtování dodávky tepelné energie nejméně jednou za kalendářní rok, a to k 31. prosinci kalendářního roku, který je posledním dnem zúčtovacího období. Doklad o vyúčtování dodávky tepelné energie za kalendářní rok poskytuje dodavatel odběrateli nejpozději do 28. února následujícího kalendářního roku, pokud se s odběratelem nedohodne jinak. Cenové rozhodnutí č. 4/2015 poté stanovuje, jakým způsobem má být kalkulace výsledných cen tepelné energie provedena. Podle bodu (2.2) cenového rozhodnutí č. 4/2015 každá kalkulace ceny tepelné energie může obsahovat pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a příslušné množství tepelné energie. Dále předmětný bod stanovuje, že kalkulaci ceny tepelné energie se rozumí takový propočet ceny, jímž byla cena skutečně vytvořená a jehož členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách. Cenové rozhodnutí č. 4/2015 určuje jaké ekonomicky oprávněné náklady lze do ceny tepelné energie uplatnit, pokud chtěl účastník řízení neuplatňovat nižší cenu tepelné energie, mohl do ceny tepelné energie některé náklady nepromítnout.

V doplnění rozkladu účastník řízení namítal, že v ceně tepelné energie za rok 2015 neuplatnil zisk ve výši [REDAKCE] Kč, stanoveného dle nejkonzervativnější metody střední odepsanosti majetku použitého pro výrobu a rozvod tepelné energie. Účastník řízení má za to, že neuplatněný zisk by měl být zohledněn při stanovení nepřiměřeného majetkového prospěchu účastníka řízení.

K této námitce účastníka řízení správní orgán uvádí, že Krajský soud v Brně v rozhodnutí č. j. 30 A 134/2015-106 vyslovil názor, že nepřiměřený majetkový prospěch by neměl být snižován o položky, které mohly být potencionálně uplatněny, ale nebyly. Zákon o cenách výši pokuty odvozuje v zásadě od výše nepřiměřeného majetkového prospěchu a nedovoluje pokutu snížit o neuplatněný zisk. Nicméně správní orgán přihlédl k této skutečnosti, při posuzování škodlivosti jednání účastníka v části V. IV. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Účastník řízení namítal, že Ústavní soud v nálezu publikovaném pod č. 231/2000 Sb. jednoznačně judikoval, že „nemá-li cenová regulace přesáhnout meze

ústavnosti, nesmí evidentně snížit cenu tak, aby vzhledem ke všem prokázaným a nutně vynaloženým nákladům eliminovala možnost alespoň jejich návratnosti, neboť v takovém případě by vlastně implikovala popření účelu a všech funkcí vlastnictví“., a že pokud by Úřad dovodil,

že účastník řízení neměl do ceny zahrnout nezbytné náklady spojené s výkonem regulované činnosti, tak by jeho výklad vedl k porušení ústavním pořádkem garantovaných práv účastníka řízení a uplatňování státní moci v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

K této námitce správní orgán uvádí, že výše uvedený judikát se vztahoval k právnímu předpisu, který diskriminoval některé vlastníky bytu v oblasti regulaci cen nájmu a byl Ústavním soudem zrušen. Správní orgán má za to, že předmětný judikát nelze plně vztahovat k situaci účastníka řízení. Dotčené cenové předpisy dopadají na všechny dodavatele tepelné energie bez toho, aby některé dodavatele tepelné energie znevýhodňovali nebo diskriminovali, přičemž jiní dodavatelé tepelné energie se nedostávají dodržováním cenových předpisů do finanční ztráty tak jako účastník řízení. Nepříznivá finanční a technická situace účastníka řízení nemůže být důvodem pro nerespektování cenových předpisů, které jsou závazné pro všechny dodavatele tepelné energie.

Účastník řízení namítal, že pojmy „věrohodný“ a „kontrolovatelný“ způsob dělení nákladů představují neurčité právní pojmy a zakládají právní nejistotu. Z textu cenového rozhodnutí je obtížné, až dokonce nemožné, dovodit, jaký způsob dělení nákladů na tepelnou energii při kombinované výrobě elektřiny a tepla bude ze strany Úřadu ex post posouzen jako „kontrolovatelný“ a „věrohodný“. Tato nejednotnost pojmů nemůže jít k tíži účastníka řízení dle zásady „in dubio pro libertate“, naopak je zcela legitimní neurčité právní pojmy vyložit ve prospěch jejich adresátů, v daném případě i tak, že byl účastník řízení oprávněn klidně použít i postup dělení společných nákladů na základě vlastní obchodní úvahy. Dále k této věci účastník řízení uvedl, že by bylo vhodnější použít hledisko oprávněnosti nákladů, které jsou odrazem obvyklosti, a hledisko souvislosti s výrobou tepla, a to na základě ust. § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách, který je závazný jak pro Úřad, tak i pro cenová rozhodnutí vydávaná Úřadem.

Správní orgán prvního stupně dále uvádí, že není možné souhlasit s účastníkem řízení v tom, že by pojmy „věrohodný“ a „kontrolovatelný“ mohly být vyloženy tak, že by účastník řízení mohl stanovit rozdělení společných nákladů i pouze jen na základě vlastní obchodní úvahy. Správní orgán prvního stupně má za to, že pokud by tomu tak bylo, postrádala by v této oblasti cenová regulace smysl. Co se týče dělení společných nákladů podle hledisek oprávněnosti a souvislosti s výrobou tepla dle zákona o cenách, správní orgán uvádí, že cenové rozhodnutí v posuzované době stanovovalo metody dělení společných nákladů podle jejich věrohodnosti a kontrolovatelnosti, tento stav byl pro účastníka řízení závazný, neboť cenové rozhodnutí představuje speciální úpravu k zákonu o cenách, i když ve formě podzákonného právního předpisu, a účastník řízení měl povinnost se touto speciální úpravou řídit.

Účastník řízení dále namítá, že je Úřad povinen zjistit skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a nemůže své závěry opřít pouze o neúplné vyjádření účastníka řízení ani o pozdní předložení Směrnice pro dělení společných nákladů. Úřad povinen důkazně prokázat vinu a odpovědnost účastníka řízení, a nemůže činit závěry o vině bez důkazů, které by přesvědčivě dokazovaly tvrzení Úřadu. Úřad v odůvodnění rozhodnutí neoznačil žádný důkaz, který by měl potvrzovat nepoužití technologické metody dělení nákladů. Za takové situace měl Úřad postupovat podle zásady in dubio pro libertate a rozhodnout ve prospěch

účastníka řízení. Přístup Úřadu je tak v rozporu s materiální pravdou, ústavními principy, jakož i se základní logikou, včetně práva na spravedlivý proces.

K těmto námitkám správní orgán uvádí, že své závěry o spáchání přestupků neopíral pouze o vyjádření účastníka řízení, ale i o řadu jiných skutečností jako například interní předpisy účastníka řízení platné v kontrolovaném roce, o regulační výkazy a o samotné uspořádání provozovny v Táboře (blíže část V. II. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Správní orgán má za to, že skutkový stav zjistil v rozsahu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti v souladu s materiální pravdou a ústavními principy.

Účastník řízení dále namítá, že posuzování dělení nákladů v letech 2010 až 2014 nebylo předmětem tohoto řízení a nemělo s dělením nákladů v roce 2015 žádnou věcnou ani jinou souvislost, a tak nemůže žádným způsobem dokládat, zda účastník řízení použil předkládanou metodu či nikoliv. Z postupu Úřadu, jehož předmětem bylo dělení společných nákladů v roce 2015, nemohl účastník řízení dovodit, že by se měl vyjadřovat nebo vysvětlovat stanovení rozdělovacích koeficientů za předchozí roky 2010 až 2014, jelikož nebyly předmětem řízení a nemůžou prokázat postup dělení nákladů za rok 2015.

Správní orgán k této námitce účastníka řízení uvádí, že neposuzoval v letech 2010 až 2014 způsob dělení společných nákladů, ale z regulačních výkazů za roky 2010 až 2014 obsažených ve spise pod č. j. 08590-26/2017-ERU zjišťoval pouze jejich výši, aby ve správním řízení mohl vyhodnotit, jak se podíl společných nákladů promítnutý v ceně tepelné energie meziročně měnil, a to z důvodu tvrzení účastníka řízení, že společné náklady byly děleny na základě technického uspořádání provozovny v Táboře.

V. III. VI. Návrhy

Účastník řízení dále ve vyjádření ze dne 7. srpna 2020 navrhuje doplnit podklady rozhodnutí o listiny případně jiné doklady, ze kterých bude zřejmé, k jakým poměrům dělení společných nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla dospěje při použití jiného, resp. jiných věrohodných a kontrolovatelných způsobů dělení nákladů, jak variantně upravuje bod (2.8.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 2/2013.

Ve vyjádření ze dne 7. srpna 2020 účastník řízení rovněž žádá o poskytnutí lhůty pro předložení nového znaleckého posudku ke dvěma stěžejním otázkám, a to zda „*Odpovídá model a z něho vycházející výpočet (vzorec) nastavený pro výpočet podílu množství tepla vyrobeného na kotli K1.7 a z něho odvozené procento dělení nákladů společné výroby elektřiny a tepla technologicky vynucené výrobě pro zajištění spolehlivé dodávky tepla do CZT v souladu s provozními a ekologickými parametry zdroje?*“ a zda „*Podle Provozního řádu společnosti Teplárna Tábor, a.s. je při výrobě tepelné energie na kotli K1.7 třeba pracovat s hodnotou přehřáté páry 482 stupňů Celsia. Je možné tento kotel provozovat s jinou výstupní teplotou teplonosného média, pokud provozovatel na tomto kotli vyrábí tepelnou energii pro její následnou dodávku do primárních rozvodných tepelných zařízení ve městě Tábor?*“, a to do 30. září 2020.

Účastník řízení dále žádá o v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky žádá o nařízení ústního jednání, ve kterém by zejména podrobně vysvětlil způsob dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla dle tzv. technologické metody, přičemž by Úřad mohl klást účastníku řízení v této souvislosti dotazy.

Účastník řízení dále jako důkaz navrhoval ve svém vyjádření ze dne 28. června 2019 předložení dalšího znaleckého posudku, jehož předmětem bude posouzení, zda metoda dělení nákladů objektivně a správně rozděluje náklady podmíněné bezpečnou dodávkou tepla do lokality Tábor sítě CZT od nákladů, které jsou spojené s dodatečnou výrobou elektřiny. Ve vyjádření ze dne 7. srpna 2020 opětovně navrhoval předložení znaleckého posudku, který by odpovídal na otázku zda „*Odpovídá model a z něho vycházející výpočet (vzorec) nastavený pro výpočet podílu množství tepla vyrobeného na kotli K1.7 a z něho odvozené procento dělení nákladů společné výroby elektřiny a tepla technologicky vynucené výrobě pro zajištění spolehlivé dodávky tepla do CZT v souladu s provozními a ekologickými parametry zdroje?*“ a zda „*Podle Provozního řádu společnosti Teplárna Tábor, a.s. je při výrobě tepelné energie na kotli K1.7 třeba pracovat s hodnotou přehřáté páry 482 stupňů Celsia. Je možné tento kotel provozovat s jinou výstupní teplotou teplonosného média, pokud provozovatel na tomto kotli vyrábí tepelnou energii pro její následnou dodávku do primárních rozvodných tepelných zařízení ve městě Tábor?*“

Správní orgán k tomuto uvádí, že navrhované důkazy považuje za nadbytečné, neboť dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu. Jak již však správní orgán uvedl v usnesení č. j. 02111-198/2018-ERU ze dne 22. července 2019, ve smyslu ust. § 97 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se v rámci řízení o přestupku neaplikuje tzv. koncentrace řízení zavedená ust. § 82 odst. 4 správního řádu a účastník řízení tak může rovněž předložit jím navrhovaný znalecký posudek (odborné posouzení) v rámci případného řízení o rozkladu proti meritornímu rozhodnutí.

Účastník řízení rovněž namítal, že Úřad bezdůvodně odmítl doplnění dokazování dalším znaleckým posudkem s odůvodněním, že je možné ho provést v případě potřeby v rozkladovém řízení, čímž popřel princip dvojinstančního správního řízení.

K této námitce správní orgán uvádí, že má povinnost zjistit skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a to vhodnými důkazními prostředky. Je na úvaze správního orgánu jakými důkazními prostředky se bude při rozhodování řídit. Správní orgán dále uvádí, že má odborné znalosti o věci a předložení znaleckého posudku nepožadoval. Dále k této námitce uvádí, že přestupkové řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení, a nikoliv zásadou dvojinstančnosti, což potvrzuje i ustálená judikatura nejvyšších soudů, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, čj. 9 As 64/2007 - 98. V přestupkovém řízení jsou jednotlivá řízení na prvním i druhém stupni pokládána za jediný celek. Účastník řízení má možnost podávat nová tvrzení a důkazy i v řízení o rozkladu, a to až do vydání rozhodnutí.

V. IV. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil a prokázal, že účastník řízení jakožto prodávající požadoval v cenové lokalitě „Tábor“ v letech 2015 a 2016 cenu tepelné energie, jejíž kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

Uvedeným jednáním tak účastník řízení naplnil formální stránku 2 přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených přestupků.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V souvislosti s tím Úřad uvádí, že věcné usměrňování cen je velmi důležitým nástrojem, jehož smyslem je přesné nastavení pravidel a podmínek věcného usměrňování nastaveného podle přísných kritérií, ke kterým jsou pak dodavatelé při výkonu své podnikatelské činnosti povinni přistupovat s maximální obezřetností a opatrností při jejich dodržování. V případě, že nejsou tyto podmínky a tento postup ze strany dodavatele tepelné energie dodrženy, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele. Dodavatelé tepelné energie zabývající se prodejem tepelné energie tak musí bezpodmínečně dodržovat a také zajistit dostatečnou a odbornou kontrolu před vyúčtováním odběratelům.

Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když systémy dodávání tepla z centrálních zdrojů domácnostem mají síťovou povahu a dodavatel má v určité lokalitě nezřídka dominantní postavení na trhu tepla, neboť zásobuje převážnou většinu domácností v určitém městě, čtvrti či bloku domů. Nahrazení existujícího způsobu vytápění jiným, např. nahrazení vytápění centrálně dodávanou teplou vodou, vytápěním elektrickým proudem či kamny nebo jinými lokálními topeništi, pak je ztíženo z důvodů faktických (vysoké náklady domácností na změnu způsobu vytápění, v některých případech technické obtíže spojené s jejím uskutečněním) či právních (majitelé nájemních domů zásobovaných teplem z centrálních zdrojů nemusí z různých důvodů dát nájemcům souhlas s přechodem na jiný způsob vytápění). Všechny tyto skutečnosti ztěžují pozici domácností vůči dodavateli tepla v procesu vyjednávání ceny tepla na trhu s touto komoditou a umožňují dosáhnout výrobcí tepla takové ceny, která je v rozporu s představou společnosti o ceně spravedlivé (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. října 2008, č. j. 2 Afs 109/2007-146).

Smyslem regulování cen je pak dosažení takové ceny určitých komodit, která bude výrazem představ společnosti o přiměřené ceně, tedy o ceně, která bude nižší než cena, které by bylo dosaženo na neregulovaném trhu. Smyslem a účelem rozlišování ekonomicky oprávněných a ekonomicky neoprávněných nákladů je pak zajistit, aby dodavatel tepelné energie dodával tepelnou energii za cenu nižší, než jaké by dosáhl, pokud by při stanovení ceny využil svého dominantního postavení, avšak takovou, která bude ještě ekonomicky racionální, a samozřejmě bude stanovena i ústavně konformním způsobem.

Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména obecně vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru

společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V daném případě konkrétní společenská škodlivost spočívá v narušení zájmu společnosti na ochraně odběratelů tepelné energie, kdy účastníkem řízení zvolený způsob (způsoby) dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla byl Úřadem vyhodnocen jako nekontrolovatelný a nevěrohodný, což ve svém důsledku může a s vysokou pravděpodobností i skutečně poškodilo odběratele tepelné energie účastníka řízení. Nevhodně zvolený či libovolně měněný způsob dělení těchto nákladů může způsobit velice výrazné ovlivnění ceny tepelné energie. I z tohoto důvodu je pak institutu tohoto dělení nákladů v rámci cenových rozhodnutí Úřadu věnovaná nemalá pozornost. Pokud by na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti.

Správní orgán má tedy má za to, že společenská škodlivost jednání účastníka řízení byla vyšší než nepatrná, čímž je tedy naplněna i materiální stránka 2 přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

V. V. Odpovědnost za přestupky

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda účastník řízení za přestupky neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytykaných 2 přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Pokud by si účastník řízení počínal bděle, nedošlo by k zahrnutí ekonomicky neoprávněného nákladu do ceny tepelné energie. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z jeho odpovědnosti za spáchané přestupky dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Správní orgán v této souvislosti upozorňuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. června 2014, č. j. 9 A 39/2011-44 z něhož vyplývá, že pokud jde o důkazní břemeno ohledně prokázání toho, zda právnická osoba, které je vytykáno spáchaní přestupku, vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti stanovené zákonem zabránila, nese takové důkazní břemeno ve správním řízení ona sama, a nikoliv správní orgán. Správní orgán pouze posuzuje důvodnost liberačních důvodů, které účastník řízení o přestupku prokazuje.

Pro úplnost správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupku právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o cenách a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému v rámci správního řízení zjistil a prokázal, že účastník řízení se výše popsaným jednáním dopustil spáchaní 2 přestupků dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, za který je také odpovědný.

VI. Uložení správního trestu

Ve správním řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil spáchání 2 přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, za které Úřad ukládá pokutu.

Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více, tj. 2 skutky dopustil naplnění opakovaně stejné skutkové podstaty.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se několika skutky dopustil více přestupků, je nutné aplikovat ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční. Podle citovaného ustanovení zákona odpovědnosti za přestupky se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se přestupky, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se přestupky, který je nejpřísněji postižitelný, a pokud je u sbíhajících se přestupků stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

U obou sbíhajících se přestupků je stanovena sankce shodná, kdy podle ust. § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách se v případě, kdy výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nelze zjistit nebo nepřiměřený majetkový prospěch nevznikl, uloží pokuta ve výši do 10 000 000 Kč.

Jelikož se pak jedná o souběh stejnorodý, spočívající v porušení totožných ustanovení cenového rozhodnutí, resp. zákona o cenách, totožným způsobem, kdy ani v jednom případě nelze určit výši nepřiměřeného majetkového prospěchu, a jediným rozlišovacím kritériem je tedy rozdílné období, za které byly skutky spáchány, nelze ani dost dobře vybrat ten skutek, který by byl závažnější. Správní orgán pak pro uložení správního trestu za respektování výše uvedených pravidel zvolil skutek uvedený ve výroku I. b) tohoto rozhodnutí, neboť od jeho spáchání uplynula kratší doba.

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož zákon o cenách neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě

vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty. Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Správní orgán přihlédl při stanovení výměry pokuty za přestupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 písm. a), b) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán opětovně upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplárenství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie. Nekonrolovatelný a nevěrohodný způsob dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla zvolený účastníkem řízení ve svém důsledku může a s vysokou pravděpodobností i skutečně poškodilo odběratele tepelné energie účastníka řízení. Nevhodně zvolený či libovolně měněný způsob dělení těchto nákladů může způsobit velice výrazné ovlivnění ceny tepelné energie, což je mimo jiné patrné i z kontrolních protokolů, v rámci kterých došlo k porovnání metody účastníka řízení s metodou energetickou. Z tohoto pohledu správní orgán hodnotí jednání účastníka řízení za velmi závažné, byť konkrétní poškození odběratelů nebylo prokázáno.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání přestupku ze strany účastníka řízení ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Úřad není přesně schopen určit, zda účastníkem řízení nekonrolovatelně a nevěrohodně stanovený způsob dělení nákladů při kombinované výrobě elektřiny a tepla byl ze strany účastníka řízení účelovým porušením právní povinnosti či se jednalo o porušení v důsledku nedbalosti. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán při posuzování způsobu spáchání přestupku nedospěl k jednoznačnému a prokazatelnému závěru, že by jednání účastníka řízení bylo úmyslné, vyhodnotil tuto skutečnost ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán dále posuzoval otázku, zda výše uvedené protiprávní jednání bylo způsobeno aktivním konáním nebo opomenutím ze strany účastníka řízení, přičemž správní orgán dospěl k názoru, že byl tento protiprávní stav nepochybně vyvolán aktivním konáním, a to požadováním ceny tepelné energie po odběratelích tepelné energie, jež neodpovídala podmínkám věcného usměrňování cen ve smyslu ust. § 6 zákona o cenách. Lze si však jen těžko představit, že by cena tepelné energie byla po odběratelích tepelné energie požadována jinak (a to např. opomenutím), a proto k této skutečnosti správní orgán nemohl přihlédnout ani jako k polehčující, ani přitěžující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení

a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako polehčující okolnost.

Vzhledem k ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil 2 přestupků ve vícečinném souběhu stejnorodém.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z nichž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlédnout, což také správní orgán činí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán při zjišťování majetkových poměrů účastníka řízení vycházel z podkladů zaslaných účastníkem řízení.

Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2018 vyplývá, že účastník řízení v roce 2018 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši [redacted] č, provozního výsledku před zdaněním ve výši [redacted] Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [redacted] Kč. Účetní hodnota dlouhodobého hmotného majetku ke dni 31. prosince 2018 pak činila [redacted] Kč, pohledávek [redacted] Kč a peněžní prostředky [redacted] Kč.

Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2019 vyplývá, že účastník řízení v roce 2019 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši [redacted] č, provozního výsledku před zdaněním ve výši [redacted] Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [redacted] Kč. Účetní hodnota dlouhodobého hmotného majetku ke dni 31. prosince 2019 pak činila [redacted] Kč, pohledávek [redacted] Kč a peněžní prostředky [redacted] Kč.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň

musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že by ani záporný výsledek hospodaření nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby.

Vzhledem k výše uvedenému a na základě zohlednění všech otázek a okolností daného případu a s přihlédnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem a majetkovým poměrům účastníka řízení byla účastníku řízení pokuta ve výši zhruba jedné třetiny horní výše zákonné sazby.

Správní orgán považuje pokutu ve výši 3 500 000 Kč za přiměřenou a vyhovující účelu správní sankce a tedy, s ohledem na její na výši, jako postačující odradit účastníka řízení do budoucna od porušování právních předpisů a motivovat jej k dodržování cenových předpisů, jakož i odpovídající majetkovým poměrům účastníka řízení. Zároveň má správní orgán za to, že pokuta uložena v této výši nemůže být pro účastníka řízení jako právnickou osobu podnikající ve výrobě a rozvodu tepelné energie se základním kapitálem ve výši [redacted] č likvidační. Navíc účastník řízení má možnost požádat o rozložení uložené pokuty.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o cenách a též energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

VII. Náklady řízení

Podle ust. § 95 odst. 1 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou.

Podle ust. § 79 odst. 5 věty první správního řádu uloží správní orgán účastníku řízení povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou, pokud vyvolal správní řízení porušením své právní povinnosti.

Výši paušální částky stanoví ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů. Dle zmíněného ustanovení vyhlášky činí paušální částka nákladů 1 000 Kč, přičemž v případech stanovených v ust. § 6 odst. 2 uvedené vyhlášky se tato zvyšuje.

Správní orgán konstatuje, že je splněna podmínka daná v ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu pro uložení povinnosti nahradit náklady správního řízení účastníku řízení, neboť to byl právě účastník řízení, kdo porušil ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách a dopustil se tak 2 přestupků podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Výrokem III. tohoto rozhodnutí je tedy účastníku řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů. Délka lhůty pro úhradu nákladů řízení pak byla stanovena podle stanovené délky lhůty pro splatnost pokuty.

VIII. Náhrada škody (vydání bezdůvodného obohacení)

V souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky u správního orgánu nárok na náhradu škody pro rok 2015 uplatnil poškozený:

- Vyšší odborná škola a Střední zemědělská škola, Tábor, Náměstí T. G. Masaryka 788, se sídlem nám. T. G. Masaryka 788/1, 390 02 Tábor, IČO: 600 64 781,
- Petr Kolář, adresou [REDAKCE]
- Společenství Náchodská 2675-2676, Tábor, se sídlem Náchodská 2676, 390 03 Tábor, IČO: 281 57 320,
- INSTALLTOP spol. s r.o., se sídlem U Cihelny 2128, 390 02 Tábor, IČO: 482 04 676,
- Společenství pro dům 2794, Tábor, se sídlem Bukurešťská 2794/5, 390 05 Tábor, IČO: 281 60 142,
- Společenství vlastníků domu Zavadilská čp. 2640 a 2641 Tábor, se sídlem Zavadilská 2640, 390 02 Tábor, IČO: 260 50 510,
- Společenství vlastníků pro dům Tábor, č.p. 3072, se sídlem Budějovická 3072, 390 02 Tábor, IČO: 280 73 495,
- G - centrum Tábor, příspěvková organizace, se sídlem Kpt. Jaroše 2958, 390 03 Tábor, IČO: 671 89 393,
- Městská knihovna Tábor, příspěvková organizace, se sídlem Jiráskova 1775, 390 02 Tábor, IČO: 708 86 334,
- Mateřská škola a Základní škola, Tábor, třída Čs. armády 925, příspěvková organizace, se sídlem Čsl. armády 925/33, 39003 Tábor, IČO: 600 61 821,
- Základní škola Tábor, Zborovská 2696, se sídlem Zborovská 2696, 390 03 Tábor, IČO: 005 82 859,
- Základní škola a Mateřská škola Tábor, Husova 1570, se sídlem Husova 1570/23, 390 02 Tábor, IČO: 708 77 807,

- Město Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014,
- Tělovýchovná zařízení města Tábora s.r.o., se sídlem Václava Soumara 2300, 390 03 Tábor, IČO: 251 71 127,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1190, Soběslavská, Tábor, se sídlem Soběslavská 1190/26, 390 02 Tábor, IČO: 280 86 805,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2066 a 2067, Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2067/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 15 147,
- Společenství vlastníků jednotek Husinecká čp. 2160, 2161, 2162, Tábor, se sídlem Husinecká 2161, 390 02 Tábor, IČO: 281 08 655,
- Společenství vlastníků jednotek domů 2168 - 2170 Tábor, se sídlem Boženy Němcové 2169, 390 02 Tábor, IČO: 280 93 534,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2093, Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2093/32, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 308,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2140 Dukelských bojovníků v Táboře, se sídlem Dukelských bojovníků 2140/19, 390 03 Tábor, IČO: 280 69 714,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2156, 2157, 2158 Tábor, se sídlem Boženy Němcové 2158, 390 02 Tábor, IČO: 281 09 091,
- Město Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014,
- BYTES Tábor s.r.o., se sídlem Kpt. Jaroše 2418, Klokoty, 390 03 Tábor, IČO: 625 02 573,
- Základní škola a Mateřská škola Tábor, Helsinská 2732, se sídlem Helsinská 2732/3, 390 05 Tábor, IČO: 708 77 785,
- Společenství vlastníků jednotek pro dům Tábor-Čekanice, č.p. 357, se sídlem Fibichova 357, 390 02 Tábor, IČO: 281 07 829,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2132 a 2133, Tábor, se sídlem Sezimova 2132/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 06 245,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2136,2137,2138 Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2137/27, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 367,
- Společenství vlastníků bytových jednotek Husinecká 2172-9, Tábor, se sídlem Husinecká 2179/23, 390 02 Tábor, IČO: 260 59 215,
- Společenství vlastníků jednotek Tábor 2181, 2182, 2183, se sídlem Husinecká 2183/67, 390 02 Tábor, IČO: 281 16 828,
- Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 2746, Tábor, se sídlem Varšavská 2746/14, 390 05 Tábor, IČO: 281 32 564,
- Společenství vlastníků Berlínská 2750, Tábor, se sídlem Berlínská 2750/4, 390 05 Tábor, IČO: 260 55 511,
- Společenství vlastníků jednotek Berlínská 2751, Tábor, se sídlem Berlínská 2751/5, 390 05 Tábor, IČO: 260 40 212,
- Společenství vlastníků jednotek Tábor 2817, se sídlem Havanská 2817/19, 390 05 Tábor, IČO: 281 16 895,
- Společenství 2797, Tábor se sídlem Sofijská 2797/3, 390 05 Tábor, IČO: 018 54 020,
- Společenství vlastníků Kpt. Jaroše 3140, se sídlem Kpt. Jaroše 3140, 390 03 Tábor, IČO: 281 58 270,
- Bytové družstvo pro správu domu Dukelských bojovníků 2231, se sídlem Dukelských bojovníků 2231, 390 03 Tábor, IČO: 260 21 994,
- Střední škola obchodu, služeb a řemesel a Jazyková škola, se sídlem Bydlišského 2474, 39002 Tábor, IČO: 750 50 099,
- Mateřská škola Tábor, Sokolovská 2417, se sídlem Sokolovská 2417, 390 03 Tábor, IČO: 750 01 179,

- Mateřská škola Tábor, Kollárova 2497, se sídlem Kollárova 2497/17, 390 02 Tábor, IČO: 750 01 195,
- STOP. SHOP. CZ s.r.o., se sídlem Štefánikova 248/32, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO: 276 76 901,
- Společenství vlastníků jednotek pro dům Fibichova 351, Tábor – Čekanice, se sídlem Fibichova 351, Čekanice, 390 02 Tábor, IČO: 280 69 013,
- FUN AGENCY TÁBOR s.r.o., se sídlem Rybná 716/24, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČO: 261 12 230,
- BS VISION s.r.o., se sídlem Jaromírova 170/56, Nusle, 128 00 Praha 2, IČO: 029 49 911,
- Nemocnice Tábor, a.s., se sídlem kpt. Jaroše 2000, 390 03 Tábor, IČO: 260 95 203,
- Gymnázium Pierra de Coubertina, Tábor, se sídlem nám. F. Křižíka 860/25, 390 01 Tábor, IČO: 600 61 812.

V souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky u správního orgánu nárok na náhradu škody pro rok 2016 uplatnil poškozený Společenství vlastníků domu Zavadilská čp. 2640 a 2641 Tábor, se sídlem Zavadilská 2640, 390 02 Tábor, IČO: 260 50 510.

Podle ust. § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán uloží obviněnému povinnost nahradit poškozenému škodu, jestliže byla tato škoda způsobená spácháním přestupku, nebyla obviněným dobrovolně nahrazena a její výše byla spolehlivě zjištěná; jinak poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování škody vedlo ke značným průtahům v řízení.

Správní orgán připomíná, že z důvodu možnosti použití řady rozdílných metod dělení společných nákladů, které mohou stanovit dělicí poměr mezi náklady připadající na elektřinu a teplo jiným způsobem a s jiným výsledkem, (tzn. náklady připadající na tepelnou energii mohou být stanoveny na základě různých metod dělení společných nákladů odlišně), nelze přesně určit ekonomicky neoprávněné náklady zahrnuté účastníkem řízení v ceně tepelné energie, a díky tomu ani určit neoprávněný majetkový prospěch účastníka řízení a škodu, kterou svým nesprávným postupem způsobil poškozeným.

Z dokladů předložených poškozenými, ani z obsahu dalších listin, jež jsou součástí správního spisu vedeného v rámci tohoto řízení, nevyplývá spolehlivé zjištění vyčíslených a uplatněných škod poškozenými. Samotní poškození:

- G - centrum Tábor, příspěvková organizace, se sídlem Kpt. Jaroše 2958, 390 03 Tábor, IČO: 671 89 393, ve svém přípise č. j. 02111-186/2018-ERU,
- Městská knihovna Tábor, příspěvková organizace, se sídlem Jiráskova 1775, 390 02 Tábor, IČO: 708 86 334, ve svém přípise č. j. 02111-184/2018-ERU,
- Mateřská škola a Základní škola, Tábor, třída Čs. armády 925, příspěvková organizace, se sídlem Čsl. Armády 925/33, 39003 Tábor, IČO: 600 61 821, ve svém přípise č. j. 02111-191/2018-ERU,
- Základní škola Tábor, Zborovská 2696, se sídlem Zborovská 2696, 390 03 Tábor, IČO: 005 82 859, ve svém přípise č. j. 02111-181/2018-ERU,
- Základní škola a Mateřská škola Tábor, Husova 1570, se sídlem Husova 1570/23, 390 02 Tábor, IČO: 708 77 807, ve svém přípise č. j. 02111-185/2018-ERU,
- Město Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014, ve svém přípise č. j. 02111-189/2018-ERU,

- Tělovýchovná zařízení města Tábora s.r.o., se sídlem Václava Soumara 2300, 390 03 Tábor, IČO: 251 71 127, ve svém přípise č. j. 02111-183/2018-ERU,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1190, Soběslavská, Tábor, se sídlem Soběslavská 1190/26, 390 02 Tábor, IČO: 280 86 805, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2066 a 2067, Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2067/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 15 147, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- Společenství vlastníků jednotek Husinecká čp. 2160, 2161, 2162, Tábor, se sídlem Husinecká 2161, 390 02 Tábor, IČO: 281 08 655, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- Společenství vlastníků jednotek domů 2168 - 2170 Tábor, se sídlem Boženy Němcové 2169, 390 02 Tábor, IČO: 280 93 534, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2093, Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2093/32, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 308, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- Společenství vlastníků jednotek domu čp. 2140 Dukelských bojovníků v Táboře, se sídlem Dukelských bojovníků 2140/19, 390 03 Tábor, IČO: 280 69 714, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2156, 2157, 2158 Tábor, se sídlem Boženy Němcové 2158, 390 02 Tábor, IČO: 281 09 091, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- Město Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, IČO: 002 53 014, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- BYTES Tábor s.r.o., se sídlem Kpt. Jaroše 2418, Klokoty, 390 03 Tábor, IČO: 625 02 573, ve svém přípise č. j. 02111-182/2018-ERU,
- Základní škola a Mateřská škola Tábor, Helsinská 2732, se sídlem Helsinská 2732/3, 390 05 Tábor, IČO: 708 77 785, ve svém přípise č. j. 02111-187/2018-ERU,
- Mateřská škola Tábor, Sokolovská 2417, se sídlem Sokolovská 2417, 390 03 Tábor, IČO: 750 01 179, ve svém přípise č. j. 02111-188/2018-ERU,
- Mateřská škola Tábor, Kollárova 2497, se sídlem Kollárova 2497/17, 390 02 Tábor, IČO: 750 01 195, ve svém přípise č. j. 02111-190/2018-ERU,
- Nemocnice Tábor, a.s., se sídlem kpt. Jaroše 2000, 390 03 Tábor, IČO: 260 95 203, ve svém přípise č. j. 02111-180/2018-ERU,

označeném jako „*Upřesnění uplatněného nároku na náhradu majetkové škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení*“, přiznávají, že se v případě vyčíslení škody jedná o odhad, který vycházel ze zveřejněných dostupných zdrojů, a že tento svůj odhad jen zpřesňují.

Poškození:

- Společenství Náchodská 2675-2676, Tábor, se sídlem Náchodská 2676, 390 03 Tábor, IČO: 281 57 320,
- Společenství vlastníků domu Zavadilská čp. 2640 a 2641 Tábor, se sídlem Zavadilská 2640, 390 02 Tábor, IČO: 260 50 510,
- Společenství vlastníků jednotek pro dům Tábor-Čekanice, č.p. 357, se sídlem Fibichova 357, 390 02 Tábor, IČO: 281 07 829,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2132 a 2133, Tábor, se sídlem Sezimova 2132/36, 390 02 Tábor, IČO: 281 06 245,
- Společenství vlastníků jednotek domů čp. 2136,2137,2138 Husinecká ul., Tábor, se sídlem Husinecká 2137/27, 390 02 Tábor, IČO: 280 95 367,

- Společenství vlastníků bytových jednotek Husinecká 2172-9, Tábor, se sídlem Husinecká 2179/23, 390 02 Tábor, IČO: 260 59 215,
- Společenství vlastníků jednotek Tábor 2181, 2182, 2183, se sídlem Husinecká 2183/67, 390 02 Tábor, IČO: 281 16 828,
- Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 2746, Tábor, se sídlem Varšavská 2746/14, 390 05 Tábor, IČO: 281 32 564,
- Společenství vlastníků Berlínská 2750, Tábor, se sídlem Berlínská 2750/4, 390 05 Tábor, IČO: 260 55 511,
- Společenství vlastníků jednotek Berlínská 2751, Tábor, se sídlem Berlínská 2751/5, 390 05 Tábor, IČO: 260 40 212,
- Společenství vlastníků jednotek Tábor 2817, se sídlem Havanská 2817/19, 390 05 Tábor, IČO: 281 16 895,
- Společenství 2797, Tábor se sídlem Sofijská 2797/3, 390 05 Tábor, IČO: 018 54 020,
- Společenství vlastníků Kpt. Jaroše 3140, se sídlem Kpt. Jaroše 3140, 390 03 Tábor, IČO: 281 58 270,
- Bytové družstvo pro správu domu Dukelských bojovníků 2231, se sídlem Dukelských bojovníků 2231, 390 03 Tábor, IČO: 260 21 994,
- FUN AGENCY TÁBOR s.r.o., se sídlem Rybná 716/24, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČO: 261 12 230,
- BS VISION s.r.o., se sídlem Jaromírova 170/56, Nusle, 128 00 Praha 2, IČO: 029 49 911,

možné nároky na náhradu majetkové škody a vydání bezdůvodného obohacení nevyčíslili vůbec, a to ani odhadem.

Z výše uvedeného důvodu proto správní orgán nepovažuje škodu vyčíslenou poškozenými za zjištěnou takovým způsobem, který by splňoval požadavky na její nepochybné zjištění v rámci sankčního řízení. Opatřování dalších podkladů by nepochybně vedlo k průtahům v řízení, což by zasáhlo do práva účastníka řízení na projednání jeho věci v přiměřené lhůtě.

Z ust. 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že pokud výše škody nebyla spolehlivě zjištěná, správní orgán poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně se postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování škody vedlo k značným průtahům v řízení. Průtahy v řízení mohou vznikat například tehdy, pokud by vzhledem ke složitosti posouzení vzniklé škody musely být zpracovány znalecké posudky apod. Není totiž zpravidla v možnostech orgánu projednávajících přestupky, aby v řízení o přestupku zjišťovali škodu, která zatím spolehlivě zjištěná nebyla, a nahrazovaly tak civilní soudy (viz Jemelka, L., Vetešník, P. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck 2017, s. 797).

Jinými slovy, řízení o náhradě škody (adhezní řízení) má ve vztahu k meritornímu řízení v rámci řízení o přestupku, byť je jeho integrální součástí, v jistém smyslu pouze akcesorickou povahu, a procesní činnost správního orgánu tak nemůže přesahovat v daném ohledu aktivitu směřující k náležitému rozhodnutí o vině a případném trestu. Toliko občanskoprávní řízení je řízením bezvýjimečně zaručujícím (za splnění zákonem předepsaných podmínek) možnost domoci se uplatněného majetkového nároku. Obecně tedy platí, že postup spočívající v odkázání poškozených s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních nepředstavuje odepření spravedlnosti, ale

ústavněprávně regulární použití institutu urychlujícího sankční řízení (viz. analogicky např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. února 2015, sp. zn. II. ÚS 165/15).

Správní orgán proto o nároku o náhradě škody poškozených, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích IV-XLVII tohoto rozhodnutí a odkázal je s jejich nároky na soud.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Proti rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, se dle ust. § 96 odst. 1 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky může obviněný odvolat v plném rozsahu, poškozený pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

-otisk úředního razítka-

Mgr. Andrea Chutná, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava